

نَشْرُ الكِتْرُونِيك فَرْوُغ مَهِر

Fmehrr.com

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبِجَعْلِكَ الْبَنَى
صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلُمَ
وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَ
خَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ
النَّهَارَ نَشُورًا ^{بُضَاءً} وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَ
جَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَخَلَقْتَ بِهَا
الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ
بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَرُجُومًا
وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا وَجَعَلْتَ
لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلْتَ لَهَا
مَطَالِعَ وَمَجَارِي وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكَامًا وَ

www.FMEHR.com

(کلم الطیب)

فَوْقَ غَمَاسِ النُّورِ فَوْقَ نَابُوتِ الشَّهَادَةِ
فِي عَمُودِ النَّارِ فِي طُورِ سِنَاءَ وَفِي جَبَلِ
حُورَيْتٍ فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنْ
الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ يَنْسُجُ أَبَاتُ بَيْتِ
وَبُيُوتِ فَرَّقَ لِبْنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ وَفِي
الْمُنْجِيَّاتِ الَّتِي صَنَعَتْ بِهَا الْعَجَائِبَ وَ
فِي بَحْرِ سُوْفٍ وَعَمَدَتِ مَاءِ الْبَحْرِ فِي
قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَانِ وَجَاوَزَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
الْبَحْرَ وَنَمَتْ كُلُّكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا
صَبَرُوا وَأَوْرَثَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَ

[illegible]

(کلم الطبت)

مَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ
وَاعْرِفْتُ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَاكِبَهُ
فِي الْبَيْتِ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ
الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ وَتَجِدُكَ الَّذِي
تَجَلَّبَتْ بِهِ لُؤْلُؤُ سَيِّدِكُمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَلَا بُرْهَمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ وَلَا سِجْنَ
صَفِيكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ شَيْعٍ وَ
لَبْعُفُوبِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ
إِبْرَاهِيمَ وَأَوْفَيْتَ لِابْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِمِثَافِكَ وَلَا سِجْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِشَهَادَةِ

[illegible]

(کلم الطیب)

لِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ وَلِلدَّاعِينَ بِاسْمَائِكَ
فَاجِبَتْ وَتَجِدُكَ الَّذِي ظَهَرَ لِيُوسَى بْنِ
عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى أَقْبَةِ الرُّمَّانِ
وَبَا بِائِكَ الْخَوْفُ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْغَلَبَةِ بِأَبَاتِ عِزْرَةَ وَ
بِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَبِشَيْءِ
الْكَلْبَةِ الثَّامَةِ وَبِكَلْبَائِكَ الَّتِي تَفْضُلُ
بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا
عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِاسِطَتَا عَيْنِكَ الَّتِي
أَمْتٌ بِهَا الْعَالَمِينَ وَبِنُورِكَ الَّذِي قُدِّرَ

وَبِاسْمِ صَفْوَةِ الصَّفَاتِ
الَّتِي هِيَ مَجْدُ الْبَاقِيَةِ
الَّتِي هِيَ كَلْبَةُ الْخَوْفِ
وَالْخَوْفُ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالْغَلَبَةُ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالْقُوَّةُ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالْقُدْرَةُ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالْكََلْبَةُ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالْثَّامَةُ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالْكَلْبَائِكَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالَّتِي تَفْضُلُ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالسَّمَوَاتِ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالْأَرْضِ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالدُّنْيَا عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالْآخِرَةِ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالرَّحْمَتِ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالْجَمِيعِ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالْخَلْقِ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالنُّورِ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ
وَالَّذِي قُدِّرَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ

(کلم الطیب)

مِنْ فَرْعِ طُورِ سَبْنَاءَ وَبِعِلِّكَ وَ
جَلَالِكَ وَكِبَرِ بَأْتِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ
الَّتِي لَمْ تَسْفِلْهَا الْأَرْضُ وَانْخَضَّتْ
لَهَا السَّمَوَاتُ وَازْجَرَلَهَا الْعُقُ
الْأَكْبَرُ وَرَكَدَتْ لَهَا الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ
وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ وَسَكَتَ لَهَا
الْأَرْضُ بِمَنَابِقِهَا وَاسْتَسَلَتْ لَهَا
الْخَلَائِقُ كُلُّهَا وَخَفَّتْ لَهَا الرِّيحُ فِي
جَرَانِهَا وَخَدَّتْ لَهَا الْبَرَّانُ فِي أَوْطَانِهَا
وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغَلْبَةُ
دَهْرَ الدُّهُورِ وَحُمِدَتْ بِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَ

وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغَلْبَةُ
دَهْرَ الدُّهُورِ وَحُمِدَتْ بِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَ
جَلَالِكَ وَكِبَرِ بَأْتِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ
الَّتِي لَمْ تَسْفِلْهَا الْأَرْضُ وَانْخَضَّتْ
لَهَا السَّمَوَاتُ وَازْجَرَلَهَا الْعُقُ
الْأَكْبَرُ وَرَكَدَتْ لَهَا الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ
وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ وَسَكَتَ لَهَا
الْأَرْضُ بِمَنَابِقِهَا وَاسْتَسَلَتْ لَهَا
الْخَلَائِقُ كُلُّهَا وَخَفَّتْ لَهَا الرِّيحُ فِي
جَرَانِهَا وَخَدَّتْ لَهَا الْبَرَّانُ فِي أَوْطَانِهَا
وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغَلْبَةُ
دَهْرَ الدُّهُورِ وَحُمِدَتْ بِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَ

وَبِسُلْطَانِكَ

(کلم الطیب)

الْأَرْضِينَ وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةُ الصِّدْقِ
الَّتِي سَبَقَتْ لَابِيبِنَا أَدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ وَاسْتَشْلَكَ بِكَلِمَتِكَ
الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبُورٍ وَجْهَكَ لِلدُّنْيَا
نَجَلَيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَعَلَّتْهُ دَكَاةٌ وَخَرَمُوسَةٌ
صَعِيفًا وَتَجِدُكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ
فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ
عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَطَّلَعْتَ فِي
سَاعِ عَمْرٍ وَظَهُورِكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ بِرَبَّوَاتِ
الْمُقَدَّسِينَ وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الْخَافِينَ
وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ وَبِرَكَاتِكَ

وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةُ الصِّدْقِ
الَّتِي سَبَقَتْ لَابِيبِنَا أَدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ وَاسْتَشْلَكَ بِكَلِمَتِكَ
الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبُورٍ وَجْهَكَ لِلدُّنْيَا
نَجَلَيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَعَلَّتْهُ دَكَاةٌ وَخَرَمُوسَةٌ
صَعِيفًا وَتَجِدُكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ
فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ
عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَطَّلَعْتَ فِي
سَاعِ عَمْرٍ وَظَهُورِكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ بِرَبَّوَاتِ
الْمُقَدَّسِينَ وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الْخَافِينَ
وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ وَبِرَكَاتِكَ

الضَّالِّينَ

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَأَ الْإِنْسَانَ مِنْ أَحْسَنِ عِجْنٍ وَالْإِنْسَانُ لَكَنَ كَافِرٌ

[illegible]

بازی خود بندها
در خاک گذاشته باز
همان را بر میکند

پس حاجا انجو ار طلب کند و بگوید و افضل ہے ما
انت اہلہ ولا تفعل ہے ما انا اہلہ و
انقسم لی من فلان و نام دشمن را بگوید
اغفر ہے ذنوبی ما تقدم منها و ما تاخر
و لو الدنئ و لجميع المؤمنین و المؤمنات
و وسع علی من حلال رزقک و اکفنی مؤ
الإنسان سوء و جار سوء و سلطان سوء
و شرین سوء و يوم سوء و ساعة سوء و
انقسم لی بمن یکید ہے و بمن یبغی علی
و یرید بی و باہلی و اولادی و اخوانی و
جملہ و فرما ہے من المؤمنین و المؤمنات

[illegible]

مناجات حضرت خاتم
الانبياء عليهم السلام در
شبی از شهادت او اثن
تشیلات دین اسلام
دارد است حیث قال
یا ربّی اِنّی وَجَدْتُ لَدَکَ
غریباً فی لیلتی هذه فَاِ
عظّمها و لیسّر علیّ طریقاً
یُوصلنی الی لَدَکَ فَاِ
اللّهُ بالصّلوة قال یا محمد
صلی اللّهُ علیک و آله - یناچی ربّه
قصیدین عمرد در اطراف شریعت
حلوله داهی برای از دیار دعا
- نماز است نماز است

(کلم الطیب)

ظُلْمًا إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ بِسْمِكَ
اللَّهُمَّ رَجَوْنِي هَذَا الدُّعَاءَ فَضَّلْ عَلَى
قُرَاءَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَاءِ
وَالثَّرْوَةِ وَعَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلَى
أَحْبَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ
وَالكَرَمِ وَعَلَى أَمْوَالِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى
مُسَافِرِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّحْمَةِ
إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَائِمِينَ بِرَحْمَتِكَ

کتاب نهج مجاز
در باب علم علی بن ابی طالب
در باب توکل و جمع و منهم الفلاس
در باب طغیات قال علیه السلام
و هو اجماعهم انا الخط انا الخط
انا النقطة انا النقطة و الخط
انا النقطة انا النقطة و
فقال جامع انك القدوس
هي الاصل و الجسم حجاب
و الصورة حجاب الجسم لان
النقطة هي الاصل و الخط
حجاب و مقامه و الاحجاب
نحو الجسد الناس و كذا
خاستم بپسردن می که چون در قهقهه
بشماری که نقطه بر ذر شین باشد
گفتن ثلثان گشتن تا شود بر تو حرام
این قرائی است که در مذهب یاسین
باشد —

(کلم الطیب)

بَارَحْمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعِزِّهِ الطَّاهِرِينَ
وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَدَرَجَتِي لَزِكْرَتِهِ
بِنَظَرِهِ سَيِّدِ الْخَشْيَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُكَ
اللَّهُ عَلَيْهِمَا سَيِّدَانِ لِيَرْزُقَا عَائِلَتِي بِحَسَنٍ
يَا عَدْنِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَبِأَعْيَانِي عِنْدَ شِدَّتِي
وَبِأَوْلِيَّتِي فِي نِعْمَتِي وَبِأُمِّيَّتِي فِي حَاجَتِي
يَا مُفْزِعِي فِي وَرْطَتِي وَبِأَمْنِيَّتِي فِي هَلَكَتِي
وَبِأَكَالِيَّتِي فِي وَحْدَتِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَبَشِيرِي إِلَى
وَأَجْمَعْ لِي شَمْلِي وَأَنْجِ لِي طَلِبَتِي وَأَصْلِحْ لِي

(لشاه قاسم)

میکنند آن جیب فرزانه
چشم را سرمه زلفراشانه
میروند در فضای ملک وجود
ایمانکان و حیثما کانه
مست طناز سرفراز ملیح
هر که دادید داد پیمانه
کرند از جام اوست مستی چاه
حیث این نعره های ستانه
زاهدان را صوامع تسبیح
عاشقان را شراب میخانه
پهوی تو دائم ایندلست
گاه شمع است و گاه پروانه
قوت هر کس بقدر قوت اوست
طفل را شیر مرغ دادانه
سُخْنِ اَرَزْدوست کوثر غیر مگو
بگذار قصه های افسانه
کر تاب از جمال بردارد
قاسمی جان دهد بشکرانه
خدا رحمت کنار عطا ی

صلی

(کلم الطیب)

شَانِي وَكَفَيْنِي مَا أَهَمَّنِي وَاجْعَلْ لِي
مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي
وَبَيْنَ الْعَافِيَةِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَعِنْدَ
وَفَائِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

بِزِيَادِ مَخْصُوصِ زِيَارَتِ غَاثِ شَوْهِرِ مَشْرِفِ حَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَوَّلَ سَلَامٍ مَجْزُوعٍ مِنْ أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ نَمَازًا
بَلْفِظِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
لَعَنَ اللَّهُ فَائِدَتَكَ كَأَنِّي أَتَى وَهَرَكَا

بر

روایت از بن حبیب رسول
معاذ بن جبل و زری
مکونید فستاد و آله و زری
آله صلی الله علیه و آله و جانشینان
عبد الله سلام و بزرگ جانشینان
اصحاب خود و بن خاصه
عبد الله سلام و خصوصاً خاصه
الانسان علیهم السلام - فقال النبي
يا عبد الله انصرتني عن خمس
كلمات علمت ابا عبد الله
لما كنت علمت ابا عبد الله
يوم قُذِفَ في النار اجمعت
في التوبة مكتوبة فقال عبد الله
يا نبي الله هل انزل عليك
فيهن شيء فاني اعد ثوابها
في التوبة ولا احد الكلمات
وهي عشر حوات فيهن
اسم الله الاكظم

(کلم الطیب)

بدل بن سلام زبارت ششم امیر المؤمنین
 بخوانند بهر است و بعد از آن سلم
 بخضر ابی عبد الله الحسین علیه السلام
 مخضر ابی بن کونیه بگوید السلام عليك
 یا ابا عبد الله لعن الله فانیلک و هرگاه
 وف باشد و بدل پس سلام مخضر سلم
 من عاشورا بخوانند بهر است و بعد
 از آن سجده برود و دعا می سجد معروف بخوانند
 و بعد از آن من عاشورا را بنفصیلی که
 در زاد المعاد است بخوانند ان شاء الله
 عمل بر وایت شده است

فقال النبي صلى الله عليه وآله
 هل علمتم من موسى برأيه
 قال ما علمنا من موسى برأيه
 فقال النبي صلى الله عليه وآله
 في التوراة قال يا رسول الله
 ومن ينقطع ان يبلغ ثوابها
 خير اني اجد في التوراة
 مكتورا ما من عبد من الله عليه
 وجعل هذا التوراة في
 قلبه الا جعل التوراة في
 العين في قلبه وشرح
 صدره للايمان وجعل له
 نوراً من مجلسه الى العرش
 نيراً لا يباهي به ملائكته
 في كل يوم آسرين ويجعل
 الحكمة في لسانه و رزقه
 حفظ كتابه وان لم يكن
 حصياً عليه و ينفقه
 في الدين

(کلم الطیب)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الشَّهِيدُ خَيْرَ الْأُمَمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 أَمِيرَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ صُطِفَاهُ اللَّهُ
 وَأَخْصَصَهُ وَأَخْتَارَ مِنْ بَرِيَّتِهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ مَا دَجَى اللَّيْلُ وَ
 غَسَوَ وَأَضَاءَ النَّهَارُ وَاشْرَفَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ مَا صَمَتَ صَامِتٌ وَنَطَوَ نَاطِقٌ
 وَذَرَّ شَارِقٌ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَى مَوْلَانَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ حَبِيبِ

الزَّاهِدِ

لَقَدْ فُتِنَ قُلُوبُ
 رَايَةِ الْحَيَّةِ فِي قُلُوبِ
 بِلَادِهِ وَتَوَسَّلَ مِنْ حُدُوبِ
 الْقَبْرِ وَفَتَنَهُ الدَّجَالُ وَتَوَسَّلَ
 مِنْ الْقَبْرِ فِي زَمَانِ الشُّهَدَاءِ
 وَكَلِمَةِ اللَّهِ وَتَعَطَّى مَا تَعَطَّى
 الْأَنْبِيَاءُ كَلِمَاتِهِمْ وَلَا يَنْجِي
 إِذَا خَافَ النَّاسُ وَلَا يَنْجِي
 إِذَا خَرْنَا وَكَلِمَةُ مُحَمَّدٍ
 إِذَا خَرْنَا وَكَلِمَةُ نَبِيِّكَ
 صَدَّقُوا وَلَا لِيَالِ نَبِيِّكَ
 الدَّهْرُ نَسِيًّا إِلَّا أَهْلَاءُ
 وَلَدِ أَهْلِ اللَّهِ لَا يَنْفَقُ مِنْهُمْ
 وَيَجَاوِزُ الْحَبْشَ وَمَدَائِدَ
 الْجَلَالِ دَلِيلُ أَهْلِ الشَّهَادَةِ
 الشَّهِيدُ

السَّوَابِ وَالْمَنَافِعِ وَالنَّجْدِ وَمَبِيدِ
الْكَثَافِ الشَّدِيدِ الْبَاسِ الْعَظِيمِ الْمُرَاسِ
الْمَكِينِ الْأَسَاسِ سَائِلِ الْمُؤْمِنِينَ
بِالْكَفَايَةِ الرَّسُولِ الْمَكِينِ الْأَمِينِ
السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْبَيْتِ وَالْفَضْلِ
وَالطَّوَائِلِ وَالْمَكْرُمَاتِ وَالنَّوَائِلِ
السَّلَامُ عَلَى فَارِسِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَبَّثَ
الْمُوحِدِينَ وَفَائِلِ الْمُشْرِكِينَ وَوَصَّى
رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى مَنْ آتَى اللَّهُ بِمُجِبِّلٍ
وَأَعَانَهُ بِمُكَايِلٍ وَأَزْلَفَهُ فِي الدَّارَيْنِ

خَلَقْتَ
 الدُّنْيَا قَالَ الْإِنْسِيُّ ٢٥
 وَمَا أَرَاهُ إِلَّا قَالُ خَلَقْتَ
 عَمْدَكَ وَهُوَ مَوْضِعُ عِشْرَةِ
 وَمِنْ حِوَارِ اللَّهِ قَالَ الْإِنْسِيُّ ٢٥
 وَهُوَ فِي حِوَارِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَعَلِمْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ عَلَيْكَ
 وَمِنْ عَلَيْنَا سَحَابٌ مِنَ اللَّهِ سُجَّدًا
 قَالَ الْإِنْسِيُّ ٢٥ فَلَمَّا رَفَعُوا رُؤُوسَهُمْ
 فَجَدُّوا سُجَّدًا الْإِنْسِيُّ ٢٥ بِسْمِ اللَّهِ أَنْتَ
 قَالَ الْإِنْسِيُّ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ خَلَقْتَ
 يَا اللَّهُ مِنْكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ
 الْمَرْهُوبُ أَنْتَ الَّذِي خَلَقْتَ
 يَا نَوَّارَ النُّورِ فَلَا يَدْرِيكَ نَفْسُكَ
 دُونَ خَلْقِكَ أَنْتَ الرَّفِيعُ
 نَوَّارُ اللَّهِ يَا اللَّهُ أَنْتَ خَلَقْتَ
 الَّذِي أَنْفَعْتَ قَوْقُصَ شَيْءٍ
 مِنْ قَوْقُصِ سَمَائِكَ فَلَا يَصِفُ
 مَخْلُوقُكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ
 يَا نَوَّارَ النُّورِ قَدْ اسْتَشَارَ شَيْءٌ
 أَهْلَ نَفْسِكَ

(کلم الطیب)

نِعْمَتُهُ الشَّابِغَةُ السَّلَامُ عَلَى قِسْمِ
الْجَنَّةِ وَالنَّارِ السَّلَامُ عَلَى نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَى
الْأَبْرَارِ وَنَفْسِهِ عَلَى الْفَجَّارِ السَّلَامُ عَلَى
سَيِّدِ الْمُتَّقِينَ الْأَخْبَارِ السَّلَامُ عَلَى خَلِ
رَسُولِ اللَّهِ وَذَوْجِ أُنْبِيَّهِ وَالْمَخْلُوفِ مِنْ
طَبَنِيهِ السَّلَامُ عَلَى الْأَصْلِ الْقَدِيمِ
وَالْفَرْعِ الْكَرِيمِ السَّلَامُ عَلَى الثَّمَرِ
الْجَنِّيِّ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
عَلَى شَجَرَةِ طُوبَى وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهَى
السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ
وَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ وَابْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ وَ

يَسَاكَاتِ اتَى مُنْ قُلُوبِكَ
تَكَلَّمَ بِخَيْرِكَ مِنْ رَحْمِي
يَا أَهْلَ الشَّاهِدِينَ وَتَسْتَد
يَا أَهْلَ الْخَلْقِ الْبَهِيمِ
يَا مَنْ لَمْ يُوَاجِدْ فِي
الْقَبْرِ يَمَنْ لَمْ يُوَاجِدْ
الْبَيْتِ وَتَهْلِكُ السُّرُ
يَا حَسَنَ الْفَقْرِ يَا حَسَنَ
يَا دَائِعِ الْمَقْدَرِ يَا بَاسِطِ
الْيَدَيْنِ بِالْحِمْلِ يَا صَاحِبِ
كُلِّ نَحْوٍ يَا مَنْهَا كُلِّ شَيْءٍ
يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْقُدْرَةِ
يَا مُبْدِئَ النُّعْمِ قُلْ سُبْحَانَكَ
يَا رَبَّنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مُوَلَّانا
وَيَا نِعْمَتَ رَبِّنَا اسْأَلُكَ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَتَى
لِسُوءِ خَلْقِي فِي النَّارِ قَالَ
ابْنِ سَلَامٍ وَمَا ثَوَابُ مَنْ
قَالَ هَذِهِ الْكَلِمَاتُ

(كلم الطيب)

مُوسَىٰ كُلِّمِ اللَّهُ وَعِيسَىٰ رُوحَ اللَّهِ وَمُحَمَّدٌ
 حَبِيبُ اللَّهِ وَمَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
 وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
 وَحَسْرَ أُولَٰئِكَ رَفِيفًا السَّلَامُ عَلَى
 نُورِ الْأَنْوَارِ وَسَبِيلِ الْأَطْهَارِ وَعَنَاصِرِ
 الْأَخْبَارِ السَّلَامُ عَلَى الْوَلَدِ الْأَمِينِ
 الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَى حَبْلِ اللَّهِ الْمُبِينِ
 وَجَنِّهِ الْمَكِينِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَخَلِيفَتِهِ
 وَالْحَاكِمِ بَأَمْرِهِ وَالْفَتِيمِ بَيْنَهُ ^{وَالْمُهَيَّمِ} وَالنَّاطِقِ
 بِحِكْمَتِهِ وَالْعَامِلِ بِكِتَابِهِ أَخِي الرَّسُولِ

قال هبنا هبنا
 انقطع العلم لو اجمع ارضين
 ملائكة سبع سموات وسبع ارضين
 ملنا ان نصفوا ذلك الى يوم
 القيمة لما وصفوا من الف
 حبة حبة واحدة انعام شد
 كلكه لشيخ بها
 هر كس حاجتي مری
 دانسته باشد نه رو
 بعد از نماز صبح قبل از آنکه
 بگوید تکلم کند ده مرتبه
 انكلمات انجرائد بعد
 سجده نماز و حاجت
 خرد ان شاء الله
 احادیث انجراهد
 حاجت او با خداوند
 بمحمد عطا

(کلم الطیب)

وَذَوْجُ الْبَنُولِ وَسَبْفُ اللَّهِ الْمَسْلُوكِ
السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الدَّلَالِ وَالْأَلَا
الْأَبَاتِ الْبَاهِرَاتِ وَالْمُعْجَزَاتِ الْفَاهِرَاتِ
وَالْمُنْجَى مِنَ الْهَلَكَاتِ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ
فِي مُحْكَمِ الْآيَاتِ فَضَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَإِنَّهُ
فِي أَمِّ الْكِتَابِ لَدَبْنَا عَلَى حَكِيمٍ
السَّلَامُ عَلَى أَسْمِ اللَّهِ الرَّضَى وَوَجْهِهِ
الْمُضَى وَجَنِبِهِ الْعَلَى وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى حُجَّجِ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءِهِ
وَخَاصَّةِ اللَّهِ وَأَصْفِيَاءِهِ وَخَالِصِيهِ
وَأَمَنَائِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ فَصَدِّكَ

فِي الْمَهَلَاتِ وَالْمَطْلَبِ
السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الدَّلَالِ وَالْأَلَا
الْقُلُوبِ وَالْأَنْصَارِ وَالْمُسْتَعِينِينَ
الْمُحِبِّينَ يَا خَلِيقَ الْبَرِّ
أَرْطَى تَوَلَّى خَلِيقَ الْبَرِّ
وَأَفْوَجَ أَمْرِي إِلَيْكَ يَا اللَّهُ
حَوْلَ وَالْقُوَّةِ إِلَهِي صَلِّ
الْعَلَى الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى رُوحِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ
الْأَزْوَاجِ وَتَلْجِي خَلِيدِهِ
نَبِيِّ الْأَنْصَارِ وَتَلْجِي قَبِيلِهِ
نَبِيِّ الصُّورِ وَتَلْجِي أَسْمِهِ
نَبِيِّ الْأَسْمَاءِ تَرْحِمُكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلِّ
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
عَامِدِينَ

(علم الطيب)

يَا مَوْلَايَ يَا أَمِينَ اللَّهُ وَجَّهَهُ زَائِرًا عَارِفًا
بِجَفِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَاءِكَ مُعَادِيًا
لِأَعْدَائِكَ مُنْقَرِبًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِزِيَارَتِكَ
فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ فِي خَلَاصِ
رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَفَضَاءِ حَوَائِجِ حَوَائِجِ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِسُحُورِ ابْنِ مُحَمَّدٍ مُجِيبِ
سَلَامِ اللَّهِ وَسَلَامِ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ
وَالْمُسَلِّمِينَ لَكَ بِقُلُوبِهِمْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالنَّاطِقِينَ بِفَضْلِكَ وَالشَّاهِدِينَ
عَلَى أَنَّكَ صَادِقٌ أَمِينٌ صِدِّيقٌ عَلَيْكَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهْرٌ

اسرار شریف
الفرمان عبد الحمید
علی بن عبد الحمید
سید سید و رخصت
ہر کسی با کلاب و رخصت
تا آخر شب و شب و رخصت
خرید و خرید و رخصت
خفت و خرید و رخصت
میشود با هر کس و رخصت
خداوند تبارک و تعالی و رخصت
سوره حشر را تا آخر و رخصت
و بشود آن را و رخصت
آبر از کاف و رخصت
وی گدازد تبارک و تعالی و رخصت
رباعی

مُحَرِّجاً بَايَدَ كَه تَايَك سَنَكِي اَصْلِي نَزْ آفَتَاب
تَقْد كَرْد دُرِيد خَشَان يَا عَقِيْق اَنْدَر مَعِي
سَالِحاً بَايَد كَه تَايَك بَنِي دَانْد ز آبِ يَكِي
خُورِيَانِ اَز اَحَد كَرْد يَا شَهِيْد اَبُو الْقَنْ
رَحِمَ اللّٰه مَعْتَرِ الْمَاضِي كَه مَرْدِي
حَمَان مَبِيْر قَلْبِي

(كَلِمُ الطِّيبِ)

طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طَهْرِ طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ أَشْهَدُ
لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ بِالْبَلَاغِ
وَالْإِدَاءِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جَنْبُ اللَّهِ وَبَابُهُ
وَأَنَّكَ جَيْبُ اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي يُؤْنِي
مِنْهُ وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ
وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
مُنْفِرًا إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِرَبِّكَ رَاغِبًا
إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ ابْتَغَى بِشَفَاعَتِكَ
خَلَاصَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي
الَّتِي أَحْطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فَرَعَا إِلَيْكَ
رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي أَنْتَ كَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا

قُلْ فَلَوْلَا كَذِبُ الْأَوَّلِينَ
لَوْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ
مِّنْ غَيْرِ فَضَلِّ لَكُمْ وَلَوْ
كُنْتُمْ عَصِيَّةً
فَمَا أَتَاكُمْ فِي هَذِهِ
مِنْ فَتْنٍ وَهُوَ فِي أُمُورٍ
كَثِيرٍ مِّنْ أَمْرٍ عَظِيمٍ

یادتو در روح پرور دهنام تو غم زدا
 وصف تو در لفظ و کلام تو جانفزا
 شهرهای درستان ترا الفم الصبح
 آلب که پیو رود شود (ظلم المساء)
 شاهان بر آستان جلالت نهاده سر
 کر بکشان مطاوع و کینجوان کدا
 ارباب شوق در طلبند بیدارند هوش
 اصحاب فهم در صفت بی سزند و پا
 بسکه قول تو نقد عمل دغل
 بخاتم رضای توسعی امل بها
 فرخنده طالبی که کنی یاد او بخیر
 و گذشته دولتی که ترا پیش کنی و ما

(كلم الطيب)

مَوْلَايَ وَانْقَرَبْ بِلِقَائِي إِلَهِي بِرَبِّكَ
لِبِقْضِي بِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ
وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْجَاهُ
الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ
الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ
الْمَرْضِيِّ وَأَمِينِكَ الْأَوْفَى وَعُرْوَتِكَ
الْوُثْقَى وَبَدِكَ الْعُلْيَا وَجَنبِكَ الْأَعْلَى
وَكَلْبِكَ الْحُسْنَى وَجَحَّتِكَ عَلَى الْوَرَى
صِدِّيقِكَ الْأَكْبَرِ وَسَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ

درستی

برای آمدن صاحب
یکی از آن که
یکی از این است
بارنند و بیاورند
یوسف را
لا محاله - قال الکتابی
هـ - رایت رسول الله صلی الله علیه و آله
فی منامی فقلت ادع الله
ان لا یجیب علی قال
قل یوم اربعین
یا علی یا قوام
یا لا اله الا انت
ان خلق جهان کناره کردم
سر دشته عقل پاره کردم
بس چاره مانکرد و ما خود
بی منت خلق چاره کردم

(کلم الطیب)

وَرَكْنِ الْأَوَّلِيَّاءِ وَعِمَادِ الْأَصْفِيَاءِ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبَعُوبِ الدِّينِ وَقُدُوفِ
 الصَّالِحِينَ وَأَمَامِ الْمُخْلِصِينَ وَالْمَعْصُومِ
 مِنَ الْخَلَلِ الْمُهَذَّبِ مِنَ الزَّلَلِ الْمُطَهَّرِ مِنَ
 الْعَيْبِ الْمُنْتَرَقِ مِنَ الرَّبِّ أَخِي نَبِيِّكَ وَ
 وَصِيِّ رَسُولِكَ الْبَائِتِ عَلَى فِرَاسِهِ
 وَالْمُؤَابَسَةِ لَهُ بِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكَرْبِ
 عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلَتْهُ سَبْفًا
 لِنُبُونِهِ وَآيَةً لِرِسَالَتِهِ وَشَاهِدًا
 عَلَى أُمَّتِهِ وَدَلَالَةً عَلَى حُجَّتِهِ وَخَامِلًا
 لِرَأْيَتِهِ وَوَفَايَةً لِمُحِبَّتِهِ وَهَادِيًا لِلْأُمَمِ

کلمی از فضل بن ابی حمزہ شنیعی
 وزیر الشیخ قال حمار و سب
 الاصل و هو علی حمار و سب
 قال حدیث علی دوا و یفیک
 فقال نعم قال عود العود
 فقال نعم و اجعلها فی
 و یبار الماء و اجعلها فی
 و یبار البق و اتحل
 و یبار الشیخ و صلی علی
 قال هذه اجهه دواک و
 ان ذرنا ذراک عام شد
 سید نعمت الخ جری
 نقطه در دایره هویدا شد
 الفی در حروف پیدا شد
 ذات و عدت بخود ظری کرد
 کثری از صفات است شد
 سه نقطه جمع شد الف کردید
 الف از نقطه هم هویدا شد
 از الف چون حرف بانی داد
 صورتی هم شد

(کلم الطیب)

وَبَدَأَ لِבَاسِهِ وَنَاجَا لِرَأْسِهِ وَبَا بِالسِّرِّ
وَمِفْصَاحًا لِيُظْفِرَهُ حَتَّى هَرَمَ جُجُوشَ
الشِّرْكِ بِإِذْنِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ
بِإِفْرَاقِكَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ فِي مَرْضَاتِ رُؤُوسِكَ
وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى طَاعَتِهِ فَصَلِّ
اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَوةً ذَاتِ أَمَّةٍ
بِأَفِيَّةٍ يَسْكُوبُ بِهَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ
اللَّهِ وَالشَّهَابِ الْمُثَافِ وَالنُّورِ الْعَافِ
يَا سَلِيلَ الْأَطَايِبِ يَا سِرَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْحِي
وَبَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى ذُنُوبًا قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي
وَلَا يَأْنِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاءُ فَبِحَيٍّ مِنْ أَيْتَمِّكَ

عن ابن
صخر قال دخلت على الصادق
عليه السلام فقلت سمعتك
تقول شيعتنا في الجنة وفي
النسبة اقوام يدينون ويدينون
الكنون القوا حبس وكنيون
انهم وكنيون في دنياهم
فقال نعم هم اهل الجنة
انك الرجل من شيعتنا لا
تخرج من الدنيا حتى ينجلي
لنفسهم او حضي اوبد من
روبو حبه سو فان وهو
من ذلك سدد الله عليه
النزاع حتى يخرج من الدنيا
ولا تريب عليه فقلت
ولا تريب

(کلم الطیب)

عَلَى رِيقِهِ وَاسْتَرْعَاكَ أَمْرٌ خَلْفَهُ كُنْ لِي
إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ مُجِيرًا وَعَلَى
الَّذِمْ ظَهَرَ إِيَّائِي عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيُّكَ وَ
زَائِرُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ بِسْمِ شَرِّ كَفَرٍ غَائِرٍ
نَزَائِرٍ كُنْدٍ هَرَجَاتٍ دَائِرٍ طَلَبَاتٍ بِدَمِ شَرِّ
بَكْوٍ بِدَا سَلَامٍ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا مَا بَعِثْتُ وَ
بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ رِيسٌ وَبِجَانِبِ قَبْرِ إِيَّاهِ
حُسَيْنٌ كُنْ وَصَدِّقْ مَرْثِيًا اللَّهُ أَكْبَرُ بَكْوٍ
نَزَائِرٍ غَائِرٍ شَوْهِرٍ رِيسٍ زَائِرٍ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

من رزق المظالم
فقال ع انا
حساب خلقه يوم القيمة الى
تحملي وعلى فكل ما كان
من شيقنا حسنا من الحسن
في اموالهم وكلما كان بينهم
وبين فالفهم استوهنا
لهم حتى لا يدخل احد من
شيقتنا النار تمام شد
اقول هذا حديث غريب ولفظه
بالمؤمنين وفيه اشارة
خفية لا يدركها الا كل متبحر
رباعي

در ذات صفات هر کس باشد سیر
هر کس بود در نظرش صورت غیر
در مشرب او یکی شود باده و آب
در مذهب او یکی شود مسجد و دیر

شخصه كبري
 اخبر الدنيا بشي
 كوديا نجايب شكم و طعمه
 رسول صلي الله عليه وآله راديدم
 القم يا رسول الله على القم
 حلت القم صبي و صم
 استوى القم كمنين رحيما
 فرمود و كان كمنين رحيما
 حجاب صباك تو و حق نه امكان
 است و نه زرين حجاب هستي
 موهدم است لا نزال
 العبد نقيب الي بالنو
 حتى احبه فاذا احبته
 كنت سمعه و نص و يد
 و يخله و لسانه فبي نفع
 و بي يفض و بي يطش و بي
 يمشي و بي ينطق

السلام عليك يا أبا عبد الله السلام
عليك يا بن رسول الله السلام عليك
يا بن أمير المؤمنين وابن سيد الوصيين
السلام عليك يا بن فاطمة الزهراء
سيدتنا العالمين السلام عليك
يا أبا الله وابن الوتر المونور
السلام عليك وعلى الأرواح التي
حلت بفنائك عليكم مني جميعا
سلام الله أبدا ما بقيت وفي اللبلؤ
النهار يا أبا عبد الله لقد عظم الرزية
وجلت المصيبة بك علينا وعلى جميع

[illegible]

www.fmr.ir

(کلم الطیب)

اَنْفَرَبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى إِبْرَاهِيمَ
الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ
وَالْبَكْرِ بِمَوَالَايَكَ وَبِالْبِرَاءَةِ مِمَّنْ قَاتَلَكَ
وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِالْبِرَاءَةِ مِمَّنْ
اسْتَسَارَ سَائِرَ الظُّلُمِ وَأُجْرَ عَلَيْكُمْ وَ
إِنْرُءُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ مِمَّنْ اسْتَسَارَ
أَسَاسَ ذَلِكَ وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَ
جَرَى فِي ظُلْمِهِ وَجُورِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى
أَسْبَاحِكُمْ بَرِيَّتُ إِلَى اللَّهِ وَالْبُكْرِ
مِنْهُمْ وَأَنْفَرَبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ
بِمَوَالَايَكُمْ وَمَوَالَايَ وَلِيكُمْ وَ

نماز و احکام
آنکه اذ این است
یا تبت من بحکم
هذه الصورة في خاتمة خديته
يوم الزهراء وساعتها والظاهر
الوجه الثاني من التوبة والزهراء
في رتبه و في بابها و اذ
من تبت فانه يا تبت سبحان
الى موضع العمل والصورة هذه

بهای رخ که باغ گلستانم آرد
دکتهای لب که دانه در دانه آرد
آن آفتاب رخ بنما از قباب ابر
کاف جهره شمع تابانم آرد
ایوب آب روان دهر چرخ سبل ابر
ماهی نیم نهنگم رخسارم آرد
رحم الله — بی چاره عطاری —

(كلم الطيب)

بِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ
الْحَرْبَ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَشْبَاعِهِمْ وَ
أَنْبَاعِهِمْ إِلَى سِلْمٍ لِمَنْ سَأَلَ لَكُمْ وَحَرْبٍ
لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَلِيٍّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَ
عَدُوٍّ لِمَنْ عَادَاكُمْ فَاسْتَلِ اللَّهَ الَّذِي
أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ وَرَفَقَنِي
بِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَ لِي مَعَكُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ
قَدَمَ صِدْقِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُ
أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِيٍّ مَعَ إِمَامٍ مُهْدِيٍّ

[illegible]

ص ۳۳

(کلم الطیب)

ظَاهِرًا طُوفَ مِنْكُمْ وَاسْتَلُّ اللَّهُ بِحُكْمٍ وَ
بِإِثْنَانِ الَّذِي كُنْتُ أَنْ يُعْطِيَ بِمُصْطَحَا
بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطَى مُصَابًا بِمُصِيبَةٍ
مُصِيبَةٍ مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رِزْقَهَا
فِي الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ أَمَلِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَنَاقِبِ هَذَا
يَمِّنُ ثَنَائِهِ مِنْكَ صَلَوَاتُ وَرَحْمَتُ وَ
مَغْفِرَةُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَبَّايَ مُحَبًّا
مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِيَّ وَمَا بَيْنَهُمَا ثَمَاتُ مُحَمَّدٍ
وَالْمُحَمَّدِيَّ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ بَرَكْتَ
بِهِ بَنُو أُمِّيَّةٍ وَابْنُ أَكَلِ الْأَكْبَادِ

عَنْ أَبِي بَكْرٍ وَفَدَّ فَعَلِ
بِالْأَمْرِ وَفَدَّ فَعَلِ
مَا فَعَلِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ
كَانَ فِي قَلْبِهِ مِنْهَا شَيْءٌ وَالَّذِي
بَعَثَ مُحَمَّدًا عَلَيْهِ السَّلَامُ لَوَاتِ
جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ كَانَ فِي
قَلْبِهِمَا شَيْءٌ مِنْهَا لَا كُتِبَ لَهَا اللَّهُ
فِي النَّارِ - عَنْ الْكَافِرِ عَلَيْهِ
السَّلَامُ قَالَ يَا أَبَا سَمْعَانَ
الْأَوَّلَ بِمَنْزِلَةِ الْعَجَلِ وَالثَّانِي
بِمَنْزِلَةِ السَّامِرِيِّ إِلَى أَنْ قَالَ
يَا أَبَا بَكْرٍ يَا أَبَا سَمْعَانَ
الْحَكَمَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ أَوْ
جَعَلَتْ مُحَمَّدٌ النَّبِيُّ أَوْ جَعَلَتْ
أَنْ لَيْسَ فِي النَّبَاءِ لَهُ أَوْ
لَقَدْ مَتَّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ طَلَبْتُ زَيْنَ
تَعَالَى يَا أَبَا سَمْعَانَ أَنْ فِي الْمَدَارِ
لَوَادِيًا تَعَالَى لَهُ سَعْدٌ لَمْ يَنْقُصْ
مَنْ خَلَقَ اللَّهُ لَوَادِيًا
اللَّهُ

(کلم الطیب)

اللَّعِبْنُ ابْنُ اللَّعِبِينَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ
وَمَوْفِقٍ وَقَفَّ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ الْعَرَّابُ سُفْيَانُ
وَمُعَوِيَّةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ وَبِرِّدُ بْنُ مُعَوِيَّةَ
عَلَيْهِمُ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدًا لَا يَدْبُرُ وَهَذَا
يَوْمُ فَرَحَتْ بِهِ الْإِلَاحُ زَيْدٌ وَالْمُرُوانُ يُقِيلُهُمُ
الْحَسَنُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ
ضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَ
الْعَذَابَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْتَزِعْتُ لِيكَ فِي
هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا وَأَيَّامٍ حُبْرِي

بالرأفة

از جمله قدسین
احادیثی است که مناجات الهی
است که موسی علیه السلام از
الله تعالی گرفته و در کتاب رسالت
آورد من قلی انما سیبک انی
اصطفیتک موسی علیه السلام
و بیکلامی ای موسی ای برگزیده من
تو را برگزیدم تا من را با تو
تعمد بر دین تو حید تا من را با تو
و در و منی مملکت الهی ای
جای ده من را در مملکت الهی
مملکت منی فمورد این مملکت
دلالست منی است که زان
آن یفهمی است کلمه یفهم
را بر منی ثبت کلمه یفهم
سالک پیش از خلق است
و منی را و اسامی
و حقیقی خود

بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَ
 بِالْمُؤَالَاةِ لِنَبِيِّكَ وَالِإِنِّيكَ عَلَيْهِمْ
 السَّلَامُ يَسْ صَدْرِي بِكَ بِكَ بِكَ بِكَ بِكَ
 الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ خَوْصَ مُحَمَّدٍ وَالِإِنِّي
 وَأَخِرَ نَابِعٍ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعِصَا
 الَّتِي جَاهَدَتْ الْحُسَيْنَ وَشَابَعَتْ وَبَايَعَتْ
 وَنَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ
 جَمِيعًا يَسْ صَدْرِي بِكَ بِكَ بِكَ بِكَ بِكَ
 عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ
 الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ
 اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَفِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

[illegible]

(کلم الطیب)

وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَادَتِكَ
السَّلَامَ عَلَى الْحَبِيبِ وَعَلَى عَلِيٍّ نَزَّ الْحُسَيْنِ
وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ
الْحُبِّ مَنْ يَسْكُو اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوْلَى
ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَأَبْدُ بِهِ أَوْلَا شَمِّ
الثَّانِي ثُمَّ الثَّالِثُ ثُمَّ الرَّابِعُ اللَّهُمَّ
اللَّهُمَّ الْعَنْ بَرِيدَ بْنَ مَعُوذٍ خَاصِمًا وَ
الْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ
وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشَمْرًا وَالْأَبِي سَفِيانَ
وَالْأَزْوَاجَ وَالْمُرَّانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
يَسْكُو لِسُجْدَةٍ وَيَكُو اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ

برای سواست صاحب
من خورین عبد الله الصادق
السجستانی قال قلت یابن رسول الله
علیه السلام بلا فی صدی و سواست
اننی اجد بلا فی صدی و سواست
فی قوادی صدی و سواست
و سواست علی و سواست
انت من عوده اصبر المومنین
علیه السلام قلت یابن رسول
الله علی قال اذا احسست
بشی من ذلك فضع يدك علی
وعل یتیم الله و بالله اللهم
منش علی بالایمان و او
رحمتی القرآن و زرقنی
صائم شهر رمضان و
علی بالرحمة و الرضوان
و الراف و العفان و
و الراف و العفان و

حَمْدُ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِيهِمُ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رِزْقِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي
 شِفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَثَبِّتْ
 لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَ
 أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا أَمْجَهُمْ دُونَ
 الْحُسَيْنِ يَسِّرْ لِي وَرَكْعَتَ نَمَازِي نَابِرَتِ
 بَنِي نَزْوٍ بَعْدَ نَزْوٍ سَلَامُ رَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَكَ
 صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ تَجَدَّدْتُ
 وَحَدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّهُ لَا يَمْجُزُ الصَّلَاةُ
 وَالزُّكُوعُ وَالسُّجُودُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

[illegible]

(کلم الطیب)

مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَابْلَغُهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ
السَّلَامِ وَالْخَيْرِ وَارْدُ عَلَيَّ مِنْهُمْ
السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ
هَدَيْتُمَنِي إِلَى سَبْدِي وَمَوْلَايَ الْحَبِيزِ
بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي
وَاجِرْتَنِي عَلَيْهِمَا أَفْضَلَ أَمَلِي وَدَجَائِي
فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ
يَا دُعَايَ عِلْمِي الْخَوَانِ يَا دُعَايَ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ عَوْنِ الْمُضْطَرِّينَ
يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا غِيَاثَ

المستغيثين

تَعَالَى اللَّهُ بِدِينِهِ مَا جَاءَهُمْ بِهِ
قَالَ مَوْلَانِي سَيِّدِي
الْحَمْدُ إِنَّ اللَّهَ سَيِّدِي
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
نَدْوَى النَّاسِ وَبَطْلُ الْكَافِرِينَ
فَقُلُوبُ أَهْلِكَ وَأَقْلَابُ صَاحِبِي
ثَمَرُهُ وَتَعْرِيفُ صِدْقِهِ

خَبَابِ آفَايَ اِيْمَانِيَّةِ
ثَقُلَ كَرْبِي أَنْ مَرَجُومَ حَاجِ غِلَامِ
حُسَيْنِ مَلِكِ الْبَهَاءِ بُوَشَّهِي كَلَمِ
كَلْبِ سَفَرِي كَلَمِ خُشْعِ مُشْرِفِ شَدَمِ
كَالْمِ رَبَّانِي مَرَجُومَ حَاجِ شَيْخِ مَحَلِ
جَوَادِ بِيْدِ آبَادِي هَمِّ شَرَفِ
يُودِنْدِ دَلَاءِ أَنْ سَفَرِ عِلْمِ قَطَامِ
الْخَلْقِ أَمْوَالِ زِيَادِي أَنْ
خَاجِ بَرْدِ دَرْمِضِ دِيَاهِمِ
هَمِّ رَاهِلِ دِيَاكِ

(كلم الطيب)

الْمُسْتَغِيثِينَ بِأَصْرِحِ الْمُسْتَضَرِّحِينَ وَ
 يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرْدِ يَا
 مَنْ يَجُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَيَأْمَنُ هُوَ
 بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَالْأَفْقِ الْمُبِينِ وَيَأْمَنُ
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَ
 يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ
 وَيَأْمَنُ لَا تُخْفِي عَلَيْهِ خَائِفَةٌ وَيَأْمَنُ لَأَنْتَ
 عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَيَأْمَنُ لَأَنْتَ غَلِطَهُ الْحَاجَاتُ
 وَيَأْمَنُ لَأَبْرِمُهُ الْحَاحُ الْمُلِحُّ بِإِمْدَادِكَ
 كُلِّ قَوْمٍ وَبِاجَامِعِ كُلِّ شَمَلٍ وَبِإِبَارِئِ
 النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي

تو نشان
بودند بدو حاجی کریں
بید آبادی نه بود رهبر
خواهد این خطه و این جوان هر
مبلغ ۴۰ تومان یا کم از آن هر
مقدار ۱۰ تا ۱۲ و ۱۴ و ۱۶
در حدود ۱۰ تا ۱۲ و ۱۴ و ۱۶
و من سلامتی او را و سلامتی
عجبه بن الحسن العسکری ع
از خداوند نسلت میکنم و صلات
از خداوند سلامتی او را - در حدود
میکم سلامتی او را - مبلغ ۴۰
ملک گفت برای خودم مبلغ ۴۰
تومان دادادم و هم چنین عده
از آن زمان بود افتاد و چون این
مبلغ در آن زمان زیاد بود
بسیاری ندادند و آنرا هم عجز
بوداشته شده و این حاجی
که در داموا نشان را
برده و پریشان

ص ۳۴

(کلم الطیب)

شَانِ يَا فَاضِي الْحَاجَاتِ يَا مُنْقِصَ الْكَرْبَاتِ
يَا مُعْطِيَ الشُّرُوفَاتِ يَا وَلِيَّ الرِّغْبَاتِ
يَا كَلِيَّ الْمُهَيْمَاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ اسْتَثْلَكَ بِحَيِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَفَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَيِّ الْحَسَنِ وَ
الْحُسَيْنِ فَانِّي بِرَأْسِ أُنُوجَاهُ الْبَيْتِ فِي مَعْنَا
هَذَا وَبِرَأْسِ أُنُوسَلُ وَبِهِمَا أَسْتَفْعُ الْبَيْتَ
وَبِحَيِّهِمَا أَسْأَلُكَ وَأُقْسِمُ وَأَعِزُّمُ عَلَيْكَ
وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَكَ وَبِالْفُتْدِ
الَّذِي لَكُمْ عِنْدَكَ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى

بوردند و در این مجلس
تفحص نمودند و این را آن
آن سطر هر یک از آن
را بر آن سطر بود و چون
محو کرد و بیلانست بعد از
کتاب و کتابت اندارد و در
همه کلمات و هلاک کاتب
از آن جمله همین را منع افشاح
از برداشت آن هلاک شدگان
و در رد و حرر صدق
شدند - تا بر صدق
در حفظ بدست از امر حق
و جلوی کبری از خطر مرگ
مگر اجل حقیقی و تا ابدی
مال از هر آنی
سلیات و تحببات
است و اخبار متواتره
از اهل بیت

ص ۱۰۱

(کلام الطیب)

الْعَالَمِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ
وَبِهِ خَصَّصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ وَبِهِ
أَبْنَتْهُمْ وَأَبْنَتْ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ
الْعَالَمِينَ حَتَّى قَاوَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ
أَنْ نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ نَكْشِفَ
عَنْ غَيْبِي وَهَبْتِي وَكَرَّمْتِي وَتَكْفِينِي الْمُهَيْمَنَ
مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِي عَنِّي دِينِي وَتَجْبِرْنِي
مِنْ الْفَقْرِ وَتُجْبِرْنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُعِينِنِي
عَنِ الْمَسْئَلَةِ إِلَى الْخُلُوفِينَ وَتَكْفِينِي هَمَّ
مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَعُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَ
حُزْنَ مَنْ أَخَافُ حُزْنَهُ وَشَرَّ مَنْ أَخَافُ

صلوات بر این
السلام رسیده و این
باری نورانی بسیار
حاجی نورانی بسیار
از اخبار دارد کتاب
تقل فرموده است خلاصه
انسان میتواند بداند
و بتکان و در این خود
بوسیله صلوات بر
کند و اگر رعایت آداب
و شرائط صلوات را تفصیلی
در کتاب فرموده شده
باید تعین بداند خدا تعالی
بهترین حفظ کند کان
است و در این و در این
باید کند کان و قاف
و بعد از آن فرمود
اینجا برای زیارتی بصورت
خوانده عزیز

این کتاب روایت
 ثقلی است که در
 ۱۹۴۰ ص ۱۹۴
 رشتگی است علیه السلام
 حسن است صادق علیه السلام
 کرده که حضرت صادق علیه السلام
 برای این کتاب بودند و حالیکه
 در آن کتاب بود که آورده
 اموال خود را با خود دادند
 بودند با ایشان خود را دادند
 که در آن راه دادند و راه
 زنان است اصول مردم را میدادند
 ایشان از ترس لزدان شدند
 حضرت فرمود شماره چیده
 است گفتا اصول المان با
 ما است منورسیم از ما بگیرند
 آری شما آنهارا

۱۷۱

(كلم الطيب)

اللَّهُمَّ اضْرِبْ بِالْإِذْلِ نَصَبَ عَيْنَيْهِ وَ
 ادْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَ
 السُّقْمَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تُشْغَلَهُ عَنْ شُغْلِهِ
 شَاغِلًا لَا فَرَاغَ لَهُ وَأَدْنِيهِ ذِكْرِي كَمَا
 أَنْبَأْتَهُ ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنِّي لِيَمْعِهِ وَبَصَرِي
 وَلِسَانِي وَبَدَنِي وَرِجْلَيْهِ وَقَلْبِي وَجَمِيعَ
 جَوَارِحِي وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السُّقْمَ
 وَلَا تُشْفِهِ حَتَّى يُجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا
 شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي وَاصْكِنِي يَا
 كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي
 لَا كَافِيَ سِوَاكَ وَمُفْرِجُ لَا مُفْرِجَ سِوَاكَ

این کار باید شما را
بیکدیگر حجت باشد این
رعایت و چون بداند این
گفتند و شما است
اموال این شما چه صد آمد
نمائید و مورد شما چه کسی را
شمارد ایشان چنین کسی
اراده نکند و باین کار
تمام اموالشان تلف شود
عرضه دهند آیا آنها را در
زمین دفن کنیم فرمود این
بیشتر سبب تلف آنهاست
شاید کسی بگوید و اگر بشود
و آنها را ببرد و در آن اموال
شما سهل بفرمان کردن اموال
را باید آنکه در عرض که در
پس چه کنیم فرمود آنها را
مکمل بسیار در آن بخش
کرد

(کلم الطیب)

وَمُعِيبٌ لَامُعِيبٌ سِوَاكَ وَجَارٌ لَأَجَارِ
سِوَاكَ خَابَ مَنْ كَانَ رَجَاؤُكَ سِوَاكَ
وَمُعِيبُهُ سِوَاكَ وَمَفْرَعُهُ إِلَى سِوَاكَ وَ
مَهْرَبُهُ وَمَلْجَاؤُهُ إِلَى غَيْرِكَ وَمَنْجَاهُ مِنْ
مَخْلُوفٍ غَيْرِكَ فَإِنَّكَ تُعِيبُنِي وَرَجَاؤِي وَمَفْرَعِي
وَمَهْرَبِي بِلِجَائِي وَمَنْجَائِي فَبِكَ أَسْتَفْعِلُ
وَبِكَ أَسْتَسْتَعِجُ وَبِمُجْدٍ وَالْحَمْدُ يَا نَوْجَهُ الْبُكَ
وَأَتُوسَّلُ وَأَتَشْفَعُ فَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَاللِّبْكَ
الْمُشْكِي وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ فَأَسْأَلُكَ يَا
اللَّهُ بِحُجَّةِ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِيَّانِ نُصَلِّيْ عَلَى

آفات را از اندام
آنکه برکت کند و هر
و آنرا از دنیا و آخرت
بزرگتر از دنیا و آخرت
اوست که اندام پس
کند آنهارا بشمار حال
نهایت احتیاجات
بآن عرض کردند آنست
کهست فرمود برودگار
مالم عرض کرد که حکومت
اموال خود را با او
فرمود آنهارا صدق
دهید بر ضعیف و سائلین
کفایت اینجا فقر و بیماری
نیت فرمود عزم کنید
نیت آنرا صدق و دهید
یا فانی اولد با حق
ان

(كلم الطيب)

مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَإِنْ نَكْشِفَ عَنِّي غَبَّةً
وَهَبْتَنِي وَكَرْبَةً فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَشَفْتَ
عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّةً وَغَمَّةً وَكَرْبَةً وَكَفْبَةً
هَوْلَ عَدُوٍّ فَكَشِفَ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ
وَفَرَجَ عَنِّي كَمَا فَرَجْتَ عَنْهُ وَكَفَيْتَنِي كَمَا
كَفَيْتَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ مَا أَخَافُ
هَوْلَهُ وَمَوْنَةَ مَا أَخَافُ مَوْنَتَهُ وَهَمَّ مَا
أَخَافُ هَمَّهُ بِلَا مَوْنَةٍ عَلَيَّ نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ
وَاصْرِفْنِي بِقِضَاءِ حَوَائِجِي وَكِفَايَةِ مَا
أَهْبَنِي هَمَّهُ مِنْ أَمْرٍ آخِرٍ تَوَدُّ نَبَايَ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ وَبَايَا عِبِيدَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ آمِينَ

از آنجا که حفظ
 منیر سید محمد علی
 فرماید که ایان خدا بود
 فرمود که ایان خدا بود
 لبیب رعد که هر سید
 سید اشکند که هر سید
 حضرت فرمود که ایان
 و حال آنکه شما در ایان
 خدا هستید در راه ایشان
 آمدند و پیاده شدند و دست
 هم آنحضرت را بوسیدند و گفتند
 دوش در خراب حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله را دیدیم و با
 امر فرمود که خود را بکنج
 شما عرض دهیم پس ساد
 حضرت هشتم و هفتم شما
 میائیم تا شما را انجماحت را
 از سر و شما را و در آن
 حفظ نمائیم حضرت فرمود
 ما را شما حاجتی نیست

(کلم الطیب)

سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَ وَبَقِيَ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ
زِيَارَتِكَ وَلَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ اللَّهُمَّ
أَحْبِنِي حُبَّ حَبِيبَةِ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ وَامْنِي
بِمَا نَهَمُّ وَتُوفِنِي عَلَى مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْنِي
فِي زُمْرَتِهِمْ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ
طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَتَبْنِيكَ
زَائِرًا وَمُوسِلًا إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ
وَمُوجِّهًا إِلَيْهِ بِكُمْ وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمْ إِلَى
اللَّهِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاشْفَعَا لِي فَإِنَّ لَكُمْ

زیرا شما را
تسلیم کرده
از مادافع کنید
نیز دفع کنید
رفتند و چون
تکملت احوال خود
ببین تجارت ایشان
وهر که هم ایشان
سوداگر است
برکت حضرت صادق
برکت خود
خدا داد معاملة با
لین حد اوصاف
خانه اول و آه
راه حد اوصاف
سبب کم شدن مال
بلکه سبب افزوده شدن
آن که دیده و حدیث
بر این است

(کلم الطیب)

عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ وَالْجَاهَ الْوَجِيدَ
وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَيَّ أَنْفَلِبُ
عَنْكُمْ مُنْظَرُ النَّجْرِ الْحَاجَةِ وَفَضَائِلُهَا
وَنَجَاحُهَا مِنْ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكُمْ إِلَى اللَّهِ
فِي ذَلِكَ فَلَا أَحِبُّ وَلَا يَكُونُ مُنْقَلِبِي
مُنْقَلِبًا خَائِبًا خَائِرًا بَلْ يَكُونُ مُنْقَلِبِي
مُنْقَلِبًا رَاجِحًا مُفْلِحًا مُنْجِيًا مُسْتَجَابًا إِلَى
بِقِصَافٍ جَمِيعِ حَوَائِجِي وَتَشَفُّعًا إِلَى اللَّهِ
أَنْفَلِبُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُفَوَّضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلَاجًا
ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ وَمُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ وَأَقُولُ

کلمه کرامت
در خود پیدا آبادی
انجات از مرگ آتشی
فرمودند در سفر یک روز
بشیر از محو استم
آقای حاج پیدا آبادی شرف
شدیم با فرمودند خباب میرزا
محلانی بن نوشته اند در ایشانرا
از دعا فراموش کرده ام سلام
را بایشان برسانید و عرض
کنید من شمارا فراموش نکرده ام
چنانچه در فلان شب در خواب
مرا توبه کرد و من از حضرت
ولی عصر عجل الله فرجه سلامتی
را خواستم و خداوند شمارا
حفظ فرمود آقای ایمانی
فرمودند پس از رسیدن
بشیر از پیغام آقای پیدا آبادی
را بجناب میرزا رسانیدم

كثير العبد الخايع العبد المجلد

تا رسیده به درگاه خدا
امتیاز که در آنست خدا
سید آمد و شایسته خدا
راضی نیست به جهان آب
آبرو مندی به جهان آب
خسته به جهان آب
بجای آبادی آمد
در جور بید آبادی آمد
و گفت خسته آبی که از دست
کو به جاری میبند و سر به
بر داری اهلکی بود خدی
است شکیده و مادر جنت
لغزهای کردی با فری
شود آن بزرگوار آیه
شیرین که از لاله های ایران
علی قبل آهسته با نهاد
بر دفعه نوشته با نهاد
و فرمود اول شب آنرا ب
تله آن لاله گذارده و بر کرد
ازها چنین کرد

و چون بنیاد نه خورده سید مد
صدای موهبی از آینه بید
شد که همه اهالی شنیدند
و چون صبح بیرون آمدند
چشمه آب را جاری دیدند
و شکر خدا را ارجا آوردند
صدور که امان است از کما
درین سبب مقبوله شخص
از دانش آنجا عظیم
مقام شایخ امام علیه
السلام می بود و فرمود
که مقامات آنجا بزرگتر
از اینست که کسی بر آنجا
اطلاع باید زیرا که
که اشخاص بواسطه
تبعیت نام آن
ایشان

بہن

بمن روایت کرده اند با شما خودم بجد سعیدم ابی جعفر
طوسی رحمه الله تعالی و او هم روایت کرده است با سند
خودش بابی العباس احمد بن محمد بن سعید بن عقد حافظ
از علی بن الحسن بن علی بن فضال از ثعلبه بن میمون
از صالح بن فیض بن ابی مریم از عبد الله بن عطاء مکیوید
کرد بمن ابو جعفر امام محمد باقر از پدرش علی بن الحسین
و او از پدرش امام حسین و او از پدرش اسیر المؤمنین
علیه و علیهم الصلوات والسلام اجمعین بدرستی
امتحض فرموده است ای پسر کرامی من لا بد خداوند
عالم تقدیرات و احکام خود را امضا میکند با نظریه
دوست میدارد و قضای او بران جاری شده است و زود
میشود که خداوند عالم قضا و قدر و حکم خود را در خصوص
توانفاذ میکند پس معامله بکن یا من ای پسر عزیزم اینکه
از ان اسرار بیکه بتو میگویم یک کلمه بزبان نیاوردی تا اینکه
من از دنیا رحلت کنم و بعد از مرگ من هم دوازده ماه
بگذرد پس بدو من خبر میدهم بخبر بیکه اصل ان خبر از خدا
است او را صبح و عصر میگوید مشغول میشود بنوشتن ثواب
او هزار هزار از ملک و هر ملک در سرعت کتابت در وقت
هزار هزار کاتب میشود و موکل میشود بطلب مغفرت

بمن روایت کرده اند با شما خودم بجد سعیدم ابی جعفر
طوسی رحمه الله تعالی و او هم روایت کرده است با سند
خودش بابی العباس احمد بن محمد بن سعید بن عقد حافظ
از علی بن الحسن بن علی بن فضال از ثعلبه بن میمون
از صالح بن فیض بن ابی مریم از عبد الله بن عطاء مکیوید
کرد بمن ابو جعفر امام محمد باقر از پدرش علی بن الحسین
و او از پدرش امام حسین و او از پدرش اسیر المؤمنین
علیه و علیهم الصلوات والسلام اجمعین بدرستی
امتحض فرموده است ای پسر کرامی من لا بد خداوند
عالم تقدیرات و احکام خود را امضا میکند با نظریه
دوست میدارد و قضای او بران جاری شده است و زود
میشود که خداوند عالم قضا و قدر و حکم خود را در خصوص
توانفاذ میکند پس معامله بکن یا من ای پسر عزیزم اینکه
از ان اسرار بیکه بتو میگویم یک کلمه بزبان نیاوردی تا اینکه
من از دنیا رحلت کنم و بعد از مرگ من هم دوازده ماه
بگذرد پس بدو من خبر میدهم بخبر بیکه اصل ان خبر از خدا
است او را صبح و عصر میگوید مشغول میشود بنوشتن ثواب
او هزار هزار از ملک و هر ملک در سرعت کتابت در وقت
هزار هزار کاتب میشود و موکل میشود بطلب مغفرت

۱۵۲

نومزار هزار ملک عطا میشود هر يك آنها قوت هزار
 هزار مستغفر و بنا میشود بر ۴ نو در فردوس هزار هزار
 قصر در هر قصر هزار هزار خانه میشود میشود در آنها
 مسایه جدت و بنا میشود در دار السلم خانه در آن خانه
 مسایه اقوام و اقارب خود میشود و بنا میشود در
 جنت عدن هزار شهر و شهر میشود از قبرت کبابی
 نطق میکند بحق و میگوید بدرستی فرزند و ترس باین شخص
 راه ندارد و لغزش از صراط و عذاب جهم باین شخص راه
 ندارد و نمیری مگر اینکه بیوضات شهادت نایل شود
 و ما ذامیکه در دنیا هستی با سعادت زندگانی میکنی و
 نمیرسد فقر و خوف و فرغ و جنون و بلوی بر تو ابد او
 دعا نمیکنی و از خدا مسئلت نمیکنی باین دعا در حاجتی از
 خواجج دنیا و آخرت الا اینکه برآورده میشود هر چه باشد
 و در هر درجه بزرگ باشد و بنمواهی حاجتی برای خود
 یا بر ۴ کرد یک در آمد دنیا و آخرت الا اینکه خداوند عالم
 اسباب رست شدن او را فراهم میآورد و نوشته میشود
 در هر روز بعد از نفس کشیدنهای جن و انس هر نفس هزار
 هزار حسنه و محو میشود از نو هزار هزار گناه و دفع میشود
 بر ۴ نو هزار هزار درجه و موکل میشود عرش و کرسی

فردوس

ز کلام و حکایت و
 مستغفر و بنا میشود بر ۴ نو در فردوس هزار هزار
 قصر در هر قصر هزار هزار خانه میشود میشود در آنها
 مسایه جدت و بنا میشود در دار السلم خانه در آن خانه
 مسایه اقوام و اقارب خود میشود و بنا میشود در
 جنت عدن هزار شهر و شهر میشود از قبرت کبابی
 نطق میکند بحق و میگوید بدرستی فرزند و ترس باین شخص
 راه ندارد و لغزش از صراط و عذاب جهم باین شخص راه
 ندارد و نمیری مگر اینکه بیوضات شهادت نایل شود
 و ما ذامیکه در دنیا هستی با سعادت زندگانی میکنی و
 نمیرسد فقر و خوف و فرغ و جنون و بلوی بر تو ابد او
 دعا نمیکنی و از خدا مسئلت نمیکنی باین دعا در حاجتی از
 خواجج دنیا و آخرت الا اینکه برآورده میشود هر چه باشد
 و در هر درجه بزرگ باشد و بنمواهی حاجتی برای خود
 یا بر ۴ کرد یک در آمد دنیا و آخرت الا اینکه خداوند عالم
 اسباب رست شدن او را فراهم میآورد و نوشته میشود
 در هر روز بعد از نفس کشیدنهای جن و انس هر نفس هزار
 هزار حسنه و محو میشود از نو هزار هزار گناه و دفع میشود
 بر ۴ نو هزار هزار درجه و موکل میشود عرش و کرسی

شرح دعا عشر

و فردوس را اینکه از تو طلب مغفرت کنند تا اینکه می ایستی
 در حضور حضرت اقدس جل و علی پس بامری معا هده
 کن ای پسر عزیز باینکه تعلیم نگیری ایند غارا با حد تا اینکه
 زمان مرگ تو برسد پس جناب امام حسین علیه السلام
 گوید بر این پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود زمانیکه
 وقت رحلت کردن تو از دنیا نزدیک شد تعلیم مکن
 ایند غارا با حد مگر باهل بیت خودت و شیعیان و
 دوستان خودت پس بدو هرگاه تو اینطور نکنی هرگز
 تعلیم کنی طلب میکنند حوائج خودشان را بخداوند عالم
 و هر نحو حاجت خدا میخواهند و خداوند عالم بر او در
 میکند بدو من دوست میدارم که تمام باشد و در
 آنچه شما و ذابرا خودتان طریقه اخذ کرده اید پس محشور
 میشود در حالتیکه بر شما باکی نیست و شما غمخوار نیستید
 و دعا نمیکنی باین دعا الا در حالتیکه طاهر هستی از اخلا
 و اخیات و روی تو بهمت قبله است و اگر در روز جمعه
 بعد از نماز عصر بخوانی افضل خواهد شد پس جناب امام
 حسین با حضرت امیر المؤمنین علیه السلام این معا هده را اگر
 پس حضرت فرمود ای فرزند کراچی ما اینکه اراده کردی که
 دعا بخوانی بگو و دعا عشر ترا باین نحو که در اینجا ذکر

خواهد

و آنکه باینکه
 نیتان و دعوتی و
 احتمال بر دور که
 در اینجا جمع
 و نیتانی با محمد صلی
 و نیتانی جمع
 ما اهل بیت او باشد
 زیرا که یک شخص است
 ما دشمن دارد مگر
 رسالت اوست و سلام
 نیت در کتبه اهل بیت
 دشمن دارد و کفر
 نیتان داشته و اسلام
 را آشکار نموده است
 بنابراین احکام سلیم
 بر او جاری است چون
 اسلام با نیتان
 جمع میشود

ص ۱۵ شرح دعا عیسیٰ

خواهد شد مذکور داشته است و مجلسی علیه الرحمه
 در بخار مذکور داشته که در اصلی از اصول قدیمه اینجا
 ائمه ظاهرین یافتیم این دعا را باین سند و بهمین طور و سند
 ذکر کرده است رسانده است بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 و حضرت را بنام مجاورت نجف اشرف از ربع الا سابع که از
 خط مجلسی علیه الرحمه مقابل شده بود با کمال وقت دعا
 عشرت و سنانا مقابل و تصحیح کردم امیدوارم که این نسخه
 در غایت صحت و اعتبار باشد ان شاء الله دعا ایست

دعای عیسیٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ أَنَاءَ اللَّيْلِ وَآخِرَ النَّهَارِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ
 تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ
 مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تَخْرِجُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ
 عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

العالمين

و اینک سرستید
 نقل شده است
 ترجمه مجلسی علیه السلام
 بکفر عیسیٰ علیه السلام
 عشرت کلیم کرده است
 است بگویم مراد از کفر
 کفر با حق و چیزی است
 که موجب خلود دعا و
 بودن دعا است و در
 کرد این رسول خدا
 این را را در نهانی
 با اهل بیت او
 علیهم السلام فرمود هر کس
 گفت سبب حضرت
 صادق علیه السلام
 فرمود هیچکس از
 ما اهل بیت تا روز
 قیامت قیام قائم

دعا عشرين

الْعَالَمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 سُبحَانَ الَّذِي لَهُ الْعِزَّةُ وَالْكَرَمُ سُبحَانَ الَّذِي
 لَا يَتَّبِعِيهِ الشَّيْخُ إِلَّا لَهُ سُبحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ
 يَوْمٍ عِلْمُهُ سُبحَانَ ذِي الطُّوْلِ وَالْفَضْلِ سُبحَانَ
 ذِي الْمَنِّ وَالنِّعَمِ سُبحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ
 سُبحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ سُبحَانَ ذِي الْكِبَرِيَّاءِ
 وَالْعِظَمِ وَأَجْبَرُوتِ سُبحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ سُبحَانَ
 الْمَلِكِ الْحَيِّ الْمُهَيَّمِ الْقُدُّوسِ سُبحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبحَانَ اللَّهِ
 الْحَيِّ الْقَبُومِ سُبحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى سُبحَانَهُ وَتَعَالَى وَجْهُهُ قُدُّوسٌ
 رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ سُبحَانَ الدَّائِمِ غَيْرِ الْغَافِلِ سُبحَانَ
 الْعَالِمِ غَيْرِ الْعَلَمِ سُبحَانَ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبحَانَ اللَّهِ
 بِدُرِّكَ الْأَبْصَارِ وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُكَ فِي نِعْمَةٍ وَخَيْرٍ وَبَرَكَاتٍ وَغَافِيَةٍ فَصَلِّ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآمِنْ عَلَى نِعْمَتِكَ وَخَيْرِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَغَافِيَتِكَ
 بِخَاجَةٍ مِنَ النَّارِ وَارْزُقْنِي شُكْرَكَ وَغَافِيَتَكَ فَضْلَكَ وَكَرَامَتَكَ
 أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي اللَّهُمَّ بِنُورِكَ أَهْدِنِي بِفَضْلِكَ اسْتَعْنِيتُ
 وَفِي نِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَكَفَى
 بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ مَا لَا تُكْنِكُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَسُكَّانَ عَمُوكَ
 وَارْزُقْكَ وَأَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلَكَ وَوَرثةَ أَنْبِيَائِكَ وَالْمُحَلِّينَ

مِنْ عِبَادِكَ

خجسته است
 احسن التسلی
 عملی الله تعالی
 برای ملکوتی
 سخی با برای
 داشتن حق خروج
 بکشد تا آنکه
 و آفتی او را
 بکشد و پیام او
 بر اندوه ما و شیعیان
 مانا بیاید
 فاعبروا یا اولی
 الالباب السلام
 بنجید و من شدت
 منت در سکانهای
 متبرکه بهر جا
 ولایت اهل بیت

۱۵۴ دعا عشر

مِنْ عِبَادِكَ وَجَمِيعِ خَلْقِكَ أَتَى شَهِدَاكَ أَنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاللهِ
 عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يُجِيبُ تَمَنِّيَّ
 وَيُجِيبُ شَهِدَاكَ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ الشُّورَ حَقٌّ
 وَأَنَّ الْقُبُورَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَنَبَأَةٍ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّكَ تَقْبَلُ
 مِنْ فِئَةِ الْقُبُورِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَعَلَى بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
 وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ
 وَالْخَلَفَاءَ الصَّالِحِينَ أَهْلَ الْبَيْتِ الْمُسْتَظَرِّ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ عَلَيْهِمُ
 السَّلَامُ أَهْلُ الْإِمَّةِ الْهَادِيَةِ الْمُتَهَدِّدُونَ غَيْرَ الصَّالِحِينَ وَلَا الْمُضِلِّينَ
 وَأَنَّهُمْ أَوْلِيَاؤُكَ الْمُصْطَفَوْنَ وَخَوَاتِمُ الْغَالِبِينَ وَصِفْوَتُكَ
 مِنْ خَلْقِكَ خَيْرُكَ مِنْ نَبِيِّكَ وَجِبَاؤُكَ الَّذِينَ أَنْجَبْتَهُمْ لَوْلَا بَيْتُكَ
 وَاخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَجَعَلْتَهُمْ
 حُجَّةً عَلَى الْعَالَمِينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْكَبْ فِيهِ الْهَادِيَ عِنْدَكَ حَتَّى
 تَلْقِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَأَنْتَ عَفُوٌّ رَاضٍ بِمَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
 لَكَ الْحَمْدُ حَتَّى إِذَا كَانَتْ أَمْثَلُهُ حَمْدًا نَضَعُ لَهُ السَّمَاءَ كَفَنًا وَنُجُجُ
 لَكَ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَتَّى إِذَا بَصَعْدُ أَوَّلِهِ وَلَا يَنْقُذُ
 آخِرُهُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَتَّى يَزِيدَ وَلَا يَنْقُصَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَتَّى يَمُوتَ

دَائِمًا

اول وند
 رسوم مکررند
 و نصف بر رخ
 ولی تو است دارد
 چهار بیت الجلیلین
 بی خراسان بر رخ
 بی و قیامت دارد
 و لا بر رخ و
 نیم کس لا بر رخ و
 قیامت نداند و
 ششم قسم بر رخ دارد
 ولی تو است نداند
 باقی را مینها هم بر رخ
 دارد و هم قیامت
 دارد - خوشحال
 کسانیکه در بحر لایب
 رحمت اهل بیت
 قرار دارند بر رخ
 اله انشاء الله
 تعالی

محبوب

www.fmr.ir

و میگوئی

[illegible]

فما نیکہ

[illegible]

صَدَقَ شَرَحُ دُعَائِهِ

زمانیکه با عالمه عارفه گرد چون ایشان در میان کل عیبیه و صوفیه
محبیه بودند بنفوس پیوسته اشراپیل از مشاهده ایشان ضعف متولد
شد بمحض اقدس جل و علی شگایت کرد خداوند عالم امر کرد یوشع
بن نون که بنام اشراپیل را امر کند بر اینکه هر یک ایشان این دعا را بخواند
کنند در شاخ بگذرانند تا اینکه بعضی شیاطین انحراف و اشتراق
سمع نکنند الحدیث احتمال هست از شریعت عطا ما خود باشد چون
ایند عاظمه خدا است مؤمنین و بعضی گفته است بشود در
عبرانیته بمعنا روز شنبه است بعضی گفته است اسم این دعا
سمیه است بمعنا او اسم اعظم است بصوت دعای سمیه عا
عظیم الشان و جلیل القدر است از حضرت امام محمد باقر منقول
هرگاه مردم بدانند تعجیر که ما میدانیم از علم این مسائل و از عظم
شان آنها در نزد خداوند عالم و بدانند این دعا چه درجه میرساند
است علاوه بر سرعت اجابت چه قدر ثواب بخواننده این دعا
دارد هر اینکه در دست آوردن این دعا شمشیر میکشد با هر یک
مقاتله می کنند می جنگند بدستی خداوند عالم مخصوص میکند
بر رحمت خود هر کس را که میخواهد بعد از آن فرموده شد که هرگاه
بخدمت اقامت بخورم هر اینکه بر این فیه یاد کرده ام که اسم اعظم در
ایند عا هست پس زمانیکه دعا کردید پس اجتهاد بکنید و جد
و جهاد نمایند تا اینکه چیزی که باقی و همیشه خواهد بود و را

بخوانید

نماز دنیا محبیه
قلب ادا دل آسبیه
و این فی قلب آسبیه
موسی و این ادا دل
نیت در احسن قلب
محبیه محله فی قلب
نیت خود ادا دل
کذا فی قلب لانا
ادخلت اللیل فی
النهار و النهار فی اللیل
والذکر فی الاثر
لما انقضت ما فی
الارض جمیعاً ما
الف من خلقهم
ولکن الله الف
منهم اندک حکم
ولا جد ولا قوه
الا بالله العالی
العلیم

دعاهات

بخواهید طلب کنید چیزی را یا از ترک کنید یعنی از مقاصد اخوت بخواهید
نه از مقاصد دنیا بخواهید و آنچه بخواهید در نزد خدا است خیر است
و ابقی است بعد از آن فرمود این دعا از علوم مکتوبه و مخوفه الهیه
در نزد ما پس دعا بکنید باین دعا و او را بدست نهای صبه و بجهه ما و
طالبین منافقین ندهید و از محمد بن علی الرضا علیه السلام حکایت شده است
گفته من دعا نکردم باین دعا در امر مهمی و در امری که بمن و میداد الا
اینکه سرعت اجابت در او میدیدم و مستجاب است خواندن این دعا
در هر روز جمعه وقت غروب آفتاب در شب شبیه هم خواندن او
مستجاب است گفته اند هر کس قادر بر خواندن این دعا نباشد بنویسد
در کاغذ بیار و خوب بندد یا در جیب خود بگذارد قائم مقام خواندن

و دعا دعای سمات ابلت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ
الْأَعَزِّ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ اللَّهُ إِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ أَبْوَابِ
الْسَّمَاءِ وَلِفَتْحِ بِالْوَحْدَةِ انْفَتَحَتْ إِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَضِيقِ
أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْعَصْرِ
لِلْبُيْرِ تَبَيَّرَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْأَمْوَاتِ لِلشَّوَانِثِ
وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْكُفَى الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ انْكَشَفَتْ وَبِجَلَالِ
وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْوُجُوهَ وَأَعْرَ الْوُجُوهَ اللَّهُ عَنَّا الْوُجُوهَ

و خَصَّتْ

برای حاجات
بر آمدن حاجات
بجایگاه امدادی آن
سپاس از نزد این شمس
کلمه را بر کاغذی بنویسد
و بر باد ببرد و بخوابد
لا محاله

فی غایت الحکیم اذا
اوردت ان یاتیک
من تحفه سر قفا
فارسم هذه الصورة
فی خرقه جدیده
ببوم الزهره و ساعتها
و الطالع الوفی البانی
عن التور و الزهره فی
و قد طر فیها بالنار
و اذکر من ترد

صالح دعا ستم

وَضَعْتَ لَهُ الرِّقَابَ وَخَسَعْتَ لَهُ الْأَسْوَاطَ وَوَجَّعْتَ لَهُ الْفُلُوكَ
 مِنْ خَلْقِكَ وَيَقْوِيكَ الْبَقِيَّةُ الْبَاقِيَّةُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
 بِإِذْنِكَ وَتُمِيطُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَيُمِيطُكَ الْفَلَكُ دَانَ
 لَهَا الْعَالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ بِهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَبِحُكْمِكَ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَالَمَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلُمَةَ وَجَعَلْتَ
 لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَا وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَ نَهَارًا
 وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُورًا مُبْصِرًا وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ
 الشَّمْسَ ضِيَاءً وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ
 بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَ
 رُجُومًا وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ
 وَمَجَارِي وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكَ وَمَصَابِيحَ وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ
 مَنَازِلَ فَاحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَاحْسَنْتَ تَصْوِيرَهَا
 وَأَحْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً وَدَبَّرْتَهَا بِحُكْمِكَ تَدْبِيرًا
 فَاحْسَنْتَ تَدْبِيرَهَا وَسَخَّرْتَهَا لِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ
 النَّهَارِ وَالشَّاعَاتِ وَعَرَفْتَ بِهَا وَعَدَدَ السِّنِينَ وَأَمْرًا
 وَجَعَلْتَ رُؤُسَهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرُءٍ وَاحِدًا وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ
 بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ
 فِي الْمَقْدَسِينَ قَوْقَ إِحْسَانِ الْكَرُوبِيِّينَ قَوْقَ غَمَائِمِ النُّورِ
 قَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ وَفِي جَبَلِ

حوريت

فانه سريعا
 يا نيك سريعا
 الى موضع العمل
 والصلاه هذه
 مولا

در روز جمعه
 ذکر یا سرور و یا
 در وقت باران بخواند
 از برای محبت بر
 شری بی بد مذ هر کس
 بخورد محبت و مطیع
 وی شود اسم تعالی
 برای حاجت دنیوی
 و اخروی ده روز
 بعد از نماز صبح بدون
 اینکه با کسی حرف بزند
 ده مرتبه تاده روز
 امید عاردا بخواند بعد
 سجده نماید حاجت

الذى

www.fmr.ir

وَعَدْلًا

www.fmr.ir

ص ۱۶۵ دعا ستم

وَعَدًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَبَارِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرَحِّمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ
وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ جَمِيدٌ
جَمِيدٌ قَالُوا لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بعد از آن جهت
خود را از خدا مسئلت میکنی بعد از آن میگوئی یا حاتان یا مثنان
یا بدیع السموات والأرض یا ذا الجلال والإکرام یا ارحم
الراحمین اللهم بحق هذا الدعاء و بحق هذه الأسماء
التي لا يعلم تفسيرها ولا يعلم باطنها غيرك صل على محمد
وآل محمد وافعل لي كذا وكذا وانقم لي من فلان بن فلان
واغفر لي ذنوبي ما تقدم منها وما تأخر ووسع علي من
حلال رزقك واكفي مؤنة إنسان سوء وجار سوء
وقرب سوء ويوم سوء وساعة سوء وسلطان سوء
إنك على ما تشاء قدير و بكتبتى عليهم امين ب العالمين
و مستجاب است در عصر و زجعه صد مرتبه انا انزلناه بمجوا
و صد مرتبه صلوات بگوئی و اگر ممکن و مفید رتشتو هزار مرتبه صلوات
بگوئی در مجال صدق علیه الرحمة باستأخو از حضرت موسی
بن جعفر روایت کرده است بدین بر خداوند عالم هزار نجات
از رحمت خود عطا میکند بهر بند از بندگان خود هر چه میخواهد و
هر کس انا انزلناه و در روز جمعه صد مرتبه بخواند خدا موب

میکند

سبح لی
فلان اهد یا ارفیق
الصلوات المستعین بها
سبح لی فلان
سبح لی انعم علیهم
الاهین انعم علی فلان
یا رفیق سبح لی فلان
یا المصطفی صلیم
یا رفیق سبح لی
فلان ولا الصالحین
آمین یا ودود
سبح لی فلان یا امان
فلان طرب اکرمین
یا سید یا ابن الحو الجواد
سبح علیها فلان
فلان یا ارحم الراحمین
سبح والحمد لله

ص ۶۷ در تعصبات

می کند همه آن هزار رحمتی انگر علاوه هزار مثل او و در
 فقه الرضا علیه السلام مسطور است هر کس در عصر و زجعه
 و مرتبه انا انزلناه بخواند بر او ثواب عظیم دارد و ایضا مسطور است
 که در عصر و زجعه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد المصطفی
 یا فضل صلوا ینک و بارک علیهم یا فضل برکاتیک و السلام
 علی ارواحهم و اجسادهم و رحمة الله و برکاته و در هر روز
 از جامع بر نطق حکایت کرده است که از ابی بصیر مرویست میگوید شنیدم
 از حضرت ابی عبد الله میفرمود صلوا ینا ظهر و عصر مخالفت هفتجا
 حج و هر کس بعد از عصر و زجعه بگوید اللهم صل علی محمد و
 آل محمد الا و صیاء المرصیین یا فضل صلوا ینک و بارک علیهم
 یا فضل برکاتیک و السلام علیهم و علی ارواحهم و علی اجسادهم
 و رحمة الله و برکاته میشود بر او ثواب انرجون در این روز
 یعنی در این روز هر چه بر او نشان ثواب نوشته شده است انقلد ثواب
 در نامه اعمال او ثبت میکنند و اما آنچه از اعمال جمعه و جو و استغفار
 او عمل خلافت غسل جمعه است قول مشهور در مباهات حضرت اعلام
 از قدیم الایام ال الان استجاب است و ظاهر کلام شیخ صدوق در
 کتاب من لا یحضره الفقیه و جو بخیل جمعه است و طوایف از امامان
 قول صدوق است الا اینکه اگر چیزی که هفتجا عمل این دعا میشود
 واجب میشود هر این بر مسلمین در پرده اختفا نماند بلکه و جو

در هر عصر

احضار
 طاعت طلوع و غروب
 آداب سورۃ قل
 اوحی در حد کبیر
 است روایت شده
 اگر خواهی مجموع از عالم
 سبقت را بدانی و بی
 حد میکنند و هر کس
 پیش از آمدن حاجت
 در نام و نام پدر و
 مادرش چیست و هکذا
 بعد از آن دعا کند و
 احوال از شرق و غرب
 همه را بدانی باید
 لا رد و دوزخ بدانی
 در این حدت سورۃ
 قل اوحی را

صلوات در تعقیبات نماز

در هر عصر از احصای آنکه علی بن ابی طالب کرم الله وجهه در رابعه التمار واضح
و هویدا میشد الا اینکه احتیاط درین اقتضا میکند اینکه در این سبب
اگر چه که مصلحتی که منتهی او مقدار مصلحت و اجابت مواظبت شود
فناح و فنامهل را بر و اندازند اول وقت غسل جمعه طلوع فجر ثانی
جمعه است و وقت نماز است و از اول افتاب تقدیم غسل جمعه وقت
مربوط جایز نیست مگر در مسافر که خوف باشد از آنکه در روز جمعه بپیدا
نکند اگر چه از پیداکردن با هم مایوس نباشد جایز است که غسل جمعه
در پنجشنبه بپوشد و تقدیم بجای آورد و اگر از طلوع فجر تا زوال غسل
بجای آورد خواه زیاده از آن کند یا بجهت غلظت اگر از غلظت بگذرد باشد
یا اینکه متعذرا و بلا عذر ترک کند بعد از زوال افتاب جمعه یا در شب
قضا بکند هرگاه خائف فوات در روز پنجشنبه بپوشد تقدیم غسل
بجای آورد و در روز جمعه از غسل منمکن باشد ظاهر عدم استیجاب
اعاده است و مستحب است اینکه بعد از غسل جمعه بگوید اَشْهَدُ
أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهُ
مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ وَأَمْسِدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَرَفَعَهُ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ هُنَّ ثَمَانِيَةٌ فَارْغُ شَاوِغَ غَسْلِ جَمْعِهِ
بِكُلِّ لُحْمَةٍ طَهَّرَ فِيهِ وَطَهَّرَ قَلْبِي وَأَتَّقِ غُسْلِي وَاجْعَلْ لِي
ذِكْرَكَ وَذِكْرَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَالْمُتَطَهِّرِينَ

فصل

نیکانه
روزی سید و
کیاں بخوانی و این
بخوارات را بسوزانی
دوست خستگاری کلزار
تو کلد مصلحت
تو کلد با هم مخلوط
کرده و حب ساند
و بعد از آن خواهد که سوز
فلاد و حرا را مهر و
این عریض را سید و
در رقصت باران
چون تمام شود و
هضم بولب آب روان
رقه آنجا بپاشید

ص ۸۷ در بیان اقسام استخاره

فصل نوزدهم در بیان اقسام استخاره ها است بدانکه
انسان جاهل است بوقایع امور در شناختن صلاح و فساد
و خیر و شر و نفع و ضرر بنا بر اوقات متخیر بماند و صلاح کار را
از فساد تمیز ننمید مد نمیداند که اینکار را اگر بکند چه نتیجه و ثمره بر او
مترتب خواهد شد فلهمذا باید در افعال مشبهه خوب یا بویعواقب او
مراجعه کند تا اینکه صلاح و فساد اعمال را با و نشان بدهد پس در اینگونه
صلاح او معلوم شده است مثل اجبات و منکرات و کذا و کذا و
فساد و مرجوحیت او معلوم شده است مثل محرمات و مکروهات
استخاره معنی ندارد از موقع استخاره خارج و از مودانستاره
بیرون است بلکه عمل استخاره منحصر است بمباحات ترجیح بین المندبین
و از اینجا معلوم شد که مودانستاره اینجا است که افعال از جهت مصلحت
و مضرت مشبه و مجهول باشد یا اینکه از جهت اصلیت و صالحیت
مجهول باشد یا بمعنی میداند که هر دو و المصلحت است اما مصلحت
کدام بیشتر از آن دیگر است نمیداند اما در جائیکه ضرر و فساد
مقطوع است مثل فعل محرمات و شرب مومنان خود را از فساد
و مآل پاپا بر انداختن و امثال این جو افعال از مودانستاره بیرون
پس حقیقت استخاره عبات است از دعا و مسئلت این خدا را اینکه خدا
عالم از آن فعلیکه مقرر بصلاح و خالف از فساد است در حق منخیز
معیّن و مشخص نماید یا اصیلم را از صالح متمیز نماید پس چون استخاره

از مقوله

و این را بر لوح
کلام بر و قلم
زیر بکند و قلم
و در آنکست سرشته
نمیداند و آنجا رهای
نمیداند را انجامد تا
نمیتواند رفتن
اینکه هفت نفر از یاری
هم می آیند و خوش قد
و خوش رو با جامه های
پاک و نقیص و بر تو
سلام کنند و تر
پرخیز حجاب سلام
آنها را بداده و حرمت
بسیار بکند از حرکت
نشاند از آنکه طلب
را می بینند

در استخاره

از مقوله دعا است مناسب است مراعات شود آنچه ها باشد که در استخاره
 دعا مدخلیت دارد از جهت مکان زمان و حالت چون دعا
 بنمیزد و شخص و تعیین است لابد است از علامته و اماره بر این شخص و
 تعیین قرار داده شود تا بقیام آن اماره خود را از بد بشناسد اما در
 منصوبه و از اجتناب حسب آنچه تدبیر ما مساعد کرد بشش نوع است
 اول آنها ایات قرآنی است با تعدد اصناف و اختلاف کیفیات
 و دوم و سیم آنها رقا و بنادق است که مشتمل است بر افعال
 و لات فعل یا نعم ولا و چهارم آنها فردیت و زوجیت و آنه ها تسبیح
 و امثال تسبیح است و پنجم آن کلامی است که جاگز میشود زبان
 آنکس که با و مشاوه میکند و ششم رجحان احدی با احد
 طرفین است از فعل ترك در نظر مستخیر بعد از استخاره اما
 قسم اول که عیبات باشد از استخاره قرآن بچند قسم در اجتناب
 وارد شده است فناء می کنیم از آنها باید و قسم یکی آنکه در وقت
 کرده است حسن بن فضل بن حسن بن فضل الطبرسی در کتاب
 مکارم الاخلاق حکایت کرده است از کتاب تهذیب الاخلاق
 از یسع بن عبد الله قمی میگوید عرض کردم بخداست حضرت ابی عبد الله
 بدو من اراده کاری میکنم پس از خدا در آن خصوص طلب خبر
 میکنم بر جان یکی از فعل ترك موفق نمیشوم یعنی این خواستگار
 که يك قسم است از اقسام آن منزل حیرت و معین یکی از فعل و

ترك

با دعا
 در وقت سکون
 در وقت شادمانی
 شما است آنگاه که
 خاتم بیرون آورند
 و بدهند و یا نه
 البتة کلک است
 مجموع بیان باشد
 کس باید آن را
 کافران و جهودان
 و ترسانان و مسلمانان
 مالک او و سائل مقتدر
 ایشان جمله دوائی
 معلوم و صفت های
 طریق معلوم و غریب
 و علم

اسماء

مجلس الشورى

11961111111111

Handwritten symbols: a cross, a circle with vertical lines, and a series of loops.

صلوات در استخاره

استخاره قرآن دعا و ندکورد نیست مناسب است آنچه در این خبر مذکور است از سوره و صلوات و دعا عمل شود چنانچه معمول بعضی حضرت اعلام و صلوات کرام است مراد از نظر تدبر و تامل است در جمیع آنچه در شخص مراد دخیلت دارد و معتبر در مقام عمل نظر مستخیر و مباشر استخاره است هرگاه از اهل نظر باشد نه نظر شخص خارج پس هرگاه بعضی در سر صفحه واقع شود و بعضی در پشت صفحه هرگاه از آنچه در سر صفحه اولت با لحاظ سابق و لحاظ و سابقا آنچه در نظر مستخیر راجع باشد متبع است حاجت بجد بدندارد و هرگاه این از متشا بهات باشد و چیز از خوب بد از او مستفاد شود باید استخاره بجد بد شود تا موقوفه باشد بدانکه تفعل بقرآن و در استخاره اگر چه در بعضی مقامات میشود مراد از تفعل استخاره باشد زیرا که تفعل عبات از استکشاف حال مجهول و تعرض استیثنا عن ما فی علم الغیب آنچه بوده و میشود مثل اینکه این چل پیر میشود یا دختر این مریض خوب میشود یا نه امثال کرایه میشود یا از زان و امثال اینها بخلاف استخاره ان عبادت است از استخاره و تفویض امر بخدا اگر بنحواهی بگو که تفعل عبادت است از استکشاف حال موخراتیه اگر چه استکشاف حال ان امر خارجی بفعل یا ترک سبب و داعی خواهد شد بخلاف استخاره که ان عبات است از تمیز راجع از فعل و ترک بقراری که مذکور شد پس فی سبکه در بعضی اخبار وارد است مثل

ان خبریکه

بسم الله الرحمن الرحيم
عزمت علیکم یا طلوح
ش مع اتابعه یحی
عوطوط غر و ثوث
طوطناش بالله العلی
العظیم طوناث شهو
ناث طلوع ذر بطرث
ارحامیش ایب یا
رحمدا ایحی یحی
مر شلغونی شلغر
ناه ایحیونی و طیعونی
وا حضرتی بحرمه هده
الاسماء العظام و یحی
هذه الطلسمات المبارکة
و یحی قاهر القوم الذی
لین کمله شی و هر السبع
البصر و یحی فحید و ایه
اجمین بر حیل یا ارحم
الراحمین تمام شد

ص ۱۲ در استخاره

ان خبریکه در کاف منقولست بفران تفعل نکر و بطبع الاستخاره مذکور
و اینها سبب استشکال در جواز استخاره بمصنف نمیشود و تفعل بفران
در صوت مخلف موجب سوء ظن بخدا میشود بخلاف استخاره که قلف
ان معلوم نمیشود زیرا که بجهات مصالح امور غیر از علام الغیوب
کی خاطر ندارد عسی آن تجووا شیبئا و هو شکر لک و عسی آن
تکر هو شیبئا و هو خیر لک علاوه بر اینکه اگر استخاره مخلف کند
از قبیل دعا غیر مستجاب میشود و دعاها غیر مقرون با استعجاب
بیتا است بدفع اشکال آن در مقدمه کتاب متعرض شدیم پس
آنچه مذکور شد معلوم شد که نهی از تفعل بفران نهی از استخاره نیست
و همچنین نهی از او مستلزم نهی از استخاره بمصنف نیست و اما کلام
در جواز تفعل بدانکه تفعل بفران اشکالی ندارد زیرا که قول مجرب
از حضرت علما حکایت شده است ظاهر اینست که مکروهست و لکن
که استحقاق بکتابت که بمقتضی معارف ائمه خبرت و احاطه ندارند
اما کسانی که معان اسرار الهیه و مخزن ظواهر و بطون قرآن هستند
در حق ایشان کراهتم نیست از این جهت است آنچه در بعض اخبار
وارد شده است که حضرت علی بن الحسین از ما اینکه نماز صبح را
میخواند تکلم با مردم نمیکرد تا اینکه افتاب طلوع میکرد و روزیکه
زید از مادر متولد شد بعد از نماز صبح آمدند بشارت دادند
پس حضرت باصحاب خود التفات کرد فرمود اسم این مولود را بگذارید

از خاصین

برای شانش شد
خزانه یاد دشمن
سر راه لا اقسام را
هفت بار بخواند
به شانه بکوشند بر
آب کرده و لا بد
کرده بزنند به قیر
بر و از جای تا یک
بیاورد - ترخه
دشمن قهر را یاد در
بی انصاف باشد
والا به حرجی عمل
نکند

در خبری که در کتاب
تفعل بفران

در استخاره

الشيخ

[illegible]

ص ۱۷

در استخاره

الشیخ محمد بن عبد الصمد العاملي المعروف بالهامة رحمه الله تعالى قدس سره
 شیخ الطاهر بن شیخ شهاب الدین شیخ محمود امیر انا لله الله تعالى اجور بائنا
 واقع شده است در مسجد کوچک در سمت شرق دیوار جنوبی بخط شیخ
 خود که معروف است مرقوم داشته است بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 در عشرت ثالث شهر شعبان المعظم سنه زیادت این مزار فاضل الانوار
 مشرف شدیم بقرآن مجید که وقف مزار مزبور است فقال واقع شده است
 شیخ شهاب الدین علیه التحية والرضوان در درگاه الهی چه مقدار
 میباشد این آیه کریمه فقال امد یبشیرکم ربهم یوحیه منه ورضوان
 وجات فیها نعییم نفیم خالد بن فیها ابد والله عنده احو عظیم مراد
 ودر سنه هجری که حوادث و زکات ما را بمسافرت قراجه داغ واقامت
 قصبه ترجو داشت و در تصنیف این مختصره در اینجا موقوف اندام
 در اغتیب و فوات تراکم بموم و حاجم غموم مقبره شیخ زابر خود مانا
 محل تفریح قرار داده بودیم و لیه در ان مقام عالی بنیان بعلت طول زمان
 وعدم مراقبت مواظبت بی مبالاتی ابنا زمان بیباخوایها حادث
 شده بود اری الف بان لا یقوم بهادم و کیف بیان خلفه الف هادم
 اگر چه مع ذلك خالی از عظمت نبست در ان مسجد صغیر یک کوفه برای
 حفظ خطوط معده معروضه است و از خطوط زابرین و غابرین و
 سیاحین صفحات جدان اربع ان بقعه موشع است ایند و بدت از جنب
 خط شیخ محمود بالانضام و التاریخ رقم کردم خطوط و الاقدار ترهوا

شیخ محمد بن عبد الصمد

بجهد و استدلاص
 دو رکعت نماز است
 نماز ۱۰ مرتبه بخواند
 اللهم صل علی فاطمه
 ائله و اوله
 ما احیط به علمك الی
 حتی فاطمه و ائله و اوله
 و بینه و سر المستودع
 فیها من علی بشفاء
 اما جل تقاض حاجی
 بما خلا - منقول
 حاج میرزا احمد
 دین محمد شیخ رحیمی
 خط

علی

عَلَى الْوَرَى وَاجْبَادُهُمْ رَمْسٌ رَمِيمٌ عَلَى التَّرَى وَعَاشُوا كَالْعُشَاةِ
تَمَضَى كَمَا مَضَوْا وَنَاوَى مِنَ التُّورِ الْقُبُورَ كَمَا تَرَى قَسَمُ وَاسْتَحْثَا
بِمَصْخَفَانِكَ ثَمَازِجُفَرًا يَجْوَازُ بَعْدَازِ فِرَاحٍ دَعَاثِكَ بَعْدَازِ نَمَازِ جُفَرٍ
وَارِدَا سَتِ مَيَّجَوَانِدِ بَعْدَازِ انْ مَصْخَفًا مَيَّكِرُ دِيسَنِيَتِ مَيَّكِنْدُ فِرَاجِ
مُحَمَّدَازِ دُرْبِدُورِ عَوْبُ بَعْدَازِ انْ مَيَّكُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ فِي قَضَائِكَ
وَقَدَرِكَ أَنْ تُفَرِّجَ عَنِّي وَلِيِّكَ وَجُحَّتِكَ فِي عَامِنَاهُذَا وَشَهْرِنَا
هَذَا فَارْجُ كُنَا آيَةً مِّنْ كِتَابِكَ قَسَدِلْ لِيَا عَلَى ذَلِكَ بَعْدَازِ انْ
قِرَانِنَا بِازِ مَيَّكِنْدُ هَفْتِ رَقِازِ سَمْتِ لَانْتِ مَيَّشَارِدِ وَاذِ صَفْحَةِ دُورِ
هَفْتِ مَدِ سَطَرِ مَيَّشَارِدِ سَطَرِ يَارِدِ قَمِ لَانْكَاهِ مَيَّكِنْدُ بَعْدَازِ انْ مَطْلَبِ
لَانْتِ مَيَّكِنْدُ بَرَاهِ خَوْهَمِينَ عَمَلِ اءَاغَا دِه مَيَّكِنْدُ حَاجَتِ وَمَقْصُودِ اَوْتَبِينَ
مَيَّشَوَانِ اَكْرَحِ اِيْنِ وَايْتِ يَادِرْ عَدَا دِ اسْتَحْثَا بِمَصْخَفِ مَيَّكُورِ دَاشْتِ
لِيَكُنْ ظَاهِرِ اِيْنِ اِيْنِ اَزْ قَبِيلِ تَقْتُلِ بَقِرَانِ اَسْتَحْثَا اَزْ قَبِيلِ اسْتَحْثَا
وَايْنِكَ اَوَّلِ بَفِرَجِ اَلْ مُحَمَّدِ تَقَالِ كِنْدِ بَعْدَازِ انْ بِمَقْصُودِ وَمَطْلُوبِ خَوْ تَقْتُلِ
كِنْدِ بِنَظَرِ مَيَّيُونِ مَبْرَسِدِ اِيْنِ اَزْ قَبِيلِ اِيْنِ مَرْسُومِ اَسْتَحْثَا اِيْنِكَ بَرَاهِ
حَاجَتِ مَيَّجَوَانِدِ بَدِيَوَانِ حَافِظِ تَقَالِ كِنْدِ اَوَّلِ بَا قِبَالِ يَادِ شَا
عَصْرِ تَقَالِ مَيَّكِنْدُ بَعْدَازِ انْ بِمَقْصُودِ خَوْ دِ شَا بِهَرِ صَوْتِ اِيْنِ اَزْ خَبَرِ
مُسْتَفَادِ مَيَّشَوَايَنْتِ كِه دَرِ تَقَالِ ثَانِي دَعَا لَانْتِ مَيَّشَوَايَنْتِ مَيَّشَوَايَنْتِ
اَوَّلِي يَادِ عَادِرِ تَقْتُلِ ثَانِي كَا فَيْتِ اَمَّا قَسَمِ دُومِ اسْتَحْثَا دَانِ اَلْوَقَا
رَوَايْتِكِرِه اَسْتَحْثَا اَوَّلِ اَمَّا مُحَمَّدِ بِنِ بَقُوبِ كَلِيخِ اَزْ غَبَرِ اَحْدَا اَزْ اصْحَابِ اَزْ سَهْلِ

بین یاد

روایت امام
انحضرت امام
مجلس باقر علیه السلام
فرموده است که علم
تا وقتی که سلامتی
علم است که در
بدست آورد و نه
سلامتی سلامتی
است - بار خوار
فرموده در باره عقل
مضد برین و بهرین
عقل آلت که بتواند
با هواهای نفس
انسانی صلواتی
نماید و نه همتی
نماید

در استخاره

بنی یاسر از احمد بن محمد از قسم بن عبد الرحمن از هارون بن خارجه از حضرت
 ابی عبد الله فرمود زمانیکه اراده کردی یک امر پیشتر دفعه دیگر پیشتر
 در سه روزه یسر الله الرحمن الرحیم خیره من الله العزیز الحکیم فلان
 بن فلان را فعل و در سه روزه دیگر بنویس یسر الله الرحمن الرحیم
 خیره من الله العزیز الحکیم فلان بن فلان را لا تفعل بعد از آن بگوید
 انا اراد ان یر مصلا ی خود بعد از آن دو رکعت نماز بخوان پس بگوید
 فارغ شد سجده کن و در سجده صد مرتبه بگو استغفر الله یرحمه
 خیره فی عافیة بعد از آن سر از سجده بردار و است بشین و بگو اللهم
 خیر لی و آخر لی فی جمیع اموری فی بشر منک و عافیة بعد از آن دفعه
 بدو مرتبه بزمجاده هم زن و بگوید یرون یا و یک یک یا اگر سه تا
 متر افضل آمد انکار بکه اراده کرده و هرگاه هر سه منوالی
 لا تفعل آمد و راندن و هرگاه یک فعل آمد و یک لا تفعل ناپنج در
 پس نگاه کن از افضل و لا تفعل کدام بیشتر است پس او عمل کن و شش
 ترک کن محتاج الیه نیست یعنی اگر در چهار روزه سه فعل و یک لا
 لا تفعل جمع نشد ناپنج دراز و الا پنجمی محل حاجت نیست بخلاف
 ششمی که او باید محل حاجت نیست در چهار فلان و فلان اسم خود
 و اسم مادرش بنویس و شهادت ناپنج در شرح نقلیه گفته است
 در اکثر فتح نقلیه در عوض افضل فعله نوشته است حتی مصنف
 که عیبا باشد از شهادت اول در بعضی کتب و بالا ی ان تاکید الالباب

در کتاب
 ابی عبد الله
 بود که
 مردی شکایت نمود
 از یک سببی به امام
 علی بن ابی طالب
 در حالیکه در مسجد
 بود و آن مرد
 حضرت فاطمه را
 نماز صبح و عشاء را
 مرتبه شجاعت الله
 و با مرتبه استغفر الله
 و با مرتبه لا تقط و
 و با مرتبه استغفر الله
 و با مرتبه استغفر الله

در استخاره

صح نوشته است گفته است لا تفعل ما نذارد بالانفاق و شیخ
 مفید رحمه الله تعالی در کتاب مقصد بعد از نقل روایت استخاره
 ذات الرقاع فرموده است این روایت را دانست و حقوقه در کتاب
 معتبر اخبار استخاره ذات الرقاع ان استخاره ها شکیکه متضمن افعیل
 ولا تفعل است می شد و ذکر کرده است این حدیث در انکار استخاره
 ذات الرقاع و استخاره بنادق مبالغه آکیده و انکار شد بد کرده
 و علامه حلی قدس سره در کتاب مختلف در ضمن رد او تعرضات دارد
 خلاصه کلام اینست که غیر از حضرت مذکورین بیایا علماء اعظام شکر
 مناجیه هم البجیله این استخاره را قبول داشته اند و بعد در ترویج و
 اشهار او سید بن طاووس بوده است شعیب شهباز اول در کتاب ذکر کرده
 سید عالم حبیب کرامات ظاهره علی بن طاووس در کتاب صغیر در استخاره
 نوشته است در ان کتاب بروایات الرقاع اعتماد کرده است و از
 جهات و غرائب و حکایاتی مذکور داشته است گفته است نه اینکه
 هر سه افعیل امدان کار خیر محض است و اگر هر سه لا تفعل امدان
 محض است و اگر افعیل و لا تفعل هر دو امدان توزیع میشود و نهی
 از مننه ان کار بیان تنبی که امر نهی امده است مثلاً اگر میخواهی سفر
 بروی بک افعیل امده است بک لا تفعل یا بک افعیل و بک لا تفعل
 یا بک افعیل بحسب ما بشیر سید مرحوم انفسرا و لشر خیر است چونی
 بعد از ان شر است باز پست ان خبر است باز پست ان شر است

باز پست

نکات از مسکن السماء
 استخاره حدیثاً و غیره
 حکم با سوال و بیاب
 و تفعل لکم و غیره
 و تفعل لکم انهاراً
 بعد با عیالت مراقبه
 حاجی در شب سوم
 بعد از این از کما
 بدستگیر کردن
 میشود باذن الله تعالی
 و لذت داری ستوراً
 گفت هم انکدر کردم
 سال نسبت نماید که صاحب
 اولاد دلور شد

در استخاره

باز ایشان شریک است هکذا و در فوائد ملتیه فرموده است ما
فرمایند سید را تجربه کردیم بقرا زیکه گفته همان طور یافتیم و حاجی
محمد ابرهیم کلباسی در منهاج الهدایه ذکر کرده است ظاهر شد بر
من از غرائب استخاره ذات الرقاع امور بیکه مقام وسعت کرا آنها را
ندارد و شهید ثانی در دوض الجنان گفته است انشان شهر استخاره
و اما قسم بتم استخاره بنادق است از کراچی حکایت شده است
گفته است و این را در بر این که رقع استخاره را در دو بکی در یکی
افعل ینویسی و در دیگری لا تفعل و از چشم خود آنها را بستر
میداری یعنی بر چهره باز بر سجاده قایم میکنی و دو رکعت نماز
میکنی و از خدا در امر خود خیر میطلبی خدا زان یکی از آنها را بر میدارد
پس عمل میکنی یا آنچه در او است و مثابه این از حضرت امیر المومنین
روایت شده است سید بن طاووس رحمه الله از حضرت جلال الدین
عجل الله فرجه روایت کرده است در رقع مینویسی خیر من الله
و در سوره لقمان بن فلان در یکی از اینها افعل مینویسی و در
دیگری لا تفعل در دو بند قه از کل میگذاری نوی یک قدح
آب میان داری بعد از آن وضو میکنی و دو رکعت نماز میخوانی
و عقیبا ندو رکعت این دعا را میخوانی اللهم انی استخیرک خیرا
من قوض الیک امره و اسلم الیک نفسه و توکل علیک
فی امیه اللهم خیر له ولا یضر علی و احمی لا تعین علی و مکتی و لا

تکلیف

نماز
در
استخاره
صالحی
روایت
و قی
سند
پرو
که باشد
طوری
بعد
در
شما
که
نفس
استخاره

در استخاره

لَمْ يَكُنْ مِنِّي وَأَمْدِي لِلْغَيْرِ وَلَا تُضِلَّنِي وَأَرْضِي بِمَضَائِكُمْ وَبَارِكْ
لِي فِي قُدْرَتِكَ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَتُعْطِي مَا تُرِيدُ اللَّهُمَّ إِنْ
كَانَتْ الْحَجْرَةُ لِي فِي أَمْرِي هَذَا وَهُوَ كَذَا وَكَذَا يَكْفِي مِنِّي وَأَقْدِرْ
عَلَيْهِ وَأَمْرِي بِفِعْلِهِ وَأَوْضِعْ لِي طَرِيقَ الْهُدَايَةِ إِلَيْهِ وَإِنْ كَانَ
اللَّهُمَّ قَبْرُ ذَلِكَ قَاصِرَةً عَنِّي إِلَى اللَّهِ فَخَبِّرْ مِنِّي فَإِنَّكَ تَقْدِرُ
وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بعد از آن سجده میکنی و در سجده صد مرتبه میکنی استخیر الله خیر
فی غایبه بعد از آن سر از سجده بر میداری منوط میشود از آن رو
بندق گذاشتن بروی آب بلند میشود هر یک که بروی آب خارج شد
او را بر میداری بمقتضای او عمل میکنی انشاء الله تعالی اما قسم چهارم
در بیان استخاره تسبیح است در بخار مجلسی علیه الرحمة از والد
خود مولی محمد تقی مجلسی اقل و او از شیخ بهائی ره نقل کرده است که
او مذکره از بعضی مشایخ از حضرت جعفر علی علیه السلام فرموده است
که مستخیر تسبیح را بدست خود اخذ میکند و سه مرتبه بر پیغمبر و آل
پیغمبر صلوات میفرستد و یک قبضه از تسبیح میگیرد و جفت جفت میکند
اگر یکی مانند بکن است اگر دو تا مانند بکن است این مختصرین است
در افعال سیره خویش که باین روایت عمل شود و در حدائق از کتاب
سعادات تصنیف شده خود شرح کایت کرده است که نوشته است این استخاره
از امام ناطق جعفر بن محمد صلی الله علیه و آله منقولست بکمر بنه محمد میخواند و سه مرتبه

سوره

استخیر الله خیر
از کتاب فوائده
العلاج این حدیث
اثرات این حدیث
خلاصه اعاده جوانی
تقویت حافظه و معده
وباه و الصلح و جمع
اعضاء صدق حدیث
بد تعلل است
اذا ارانی تسبیح
اسیر
تأمل کلامه
در تری تسبیح
نرم جوشانیده تا
مستحب یعنی شیر ادویه
که جوش خورده

صنعا در استخاره

سُورَةُ اخْلَافٍ بِرِجَالٍ بِرِجَالٍ مُحَمَّدٌ بِالْمَدِّ وَالْمَعْرِفَةِ مَرْتَبَةً صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
مَكُونُهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنْ أَحْسَنَ رَجَعَهُ وَأَيُّهُ وَأَقْبَلَهُ
وَأَجْبَهُ وَالْأَمَلُ مِنْ رُؤْيَيْهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَجْعَلَ لِي الْخَيْرَ فِي هَذِهِ السَّجْدَةِ وَأَنْ تُرَى بِمَا هُوَ إِلَّا صَلَّيْكَ لِي
فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَعَاجِلِ أَمْرِي وَآخِرِهِ فَعَلَّ مَا آتَاكَ مِنْ عَمَلِهِ
فَرُبِّي وَالْأَقَاتُ هِيَ لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرِجَالٍ بِرِجَالٍ بِرِجَالٍ بِرِجَالٍ
تَسْبِيحٌ بِكِبَرِهِ وَابْنُ طُورٍ بِشَمَارِدِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
مَرْكَاهُ وَآلِهِ آخِرُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ بِأَنَّ هُوَ عَمَّا يُشْرِكُونَ فَاعْلَمْ وَتَرَى مَرْكَاهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ بِأَنَّ هُوَ عَمَّا يُشْرِكُونَ فَاعْلَمْ وَتَرَى مَرْكَاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِأَنَّ هُوَ عَمَّا يُشْرِكُونَ فَاعْلَمْ وَتَرَى
أَمَانُ الْأَخْطَارِ فِي الْأَسْفَافِ سَيِّدُ رَضَى الدِّينِ بْنِ طَاوُوسٍ رَوَى عَنْهُ
صَفَّارٌ وَابْنُ كَرِيمٍ هُوَ شَهِيدٌ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ أَنْ كُتِبَ اسْتِخَارَةُ اسْتِخَارَةُ اسْتِخَارَةُ
رَضَى الدِّينِ بْنِ طَاوُوسٍ رَوَى عَنْهُ تَقَلُّدٌ كَرَّمَكَ اللَّهُ بِمَنْ أَحْسَنَ رَجَعَهُ وَأَيُّهُ وَأَقْبَلَهُ
مُحَمَّدُ الْحَسَنِيُّ أَوْ خَصْرٌ مَقَالٌ ابْنُ اسْتِخَارَةٍ وَانْقَلَبَ كَرَّمَكَ اللَّهُ بِمَنْ أَحْسَنَ رَجَعَهُ وَأَيُّهُ وَأَقْبَلَهُ
بَلَدُ الْأَمِينِ أَوْ مَضْبَاحٌ عَلَاقَةٌ تَقَلُّدٌ كَرَّمَكَ اللَّهُ بِمَنْ أَحْسَنَ رَجَعَهُ وَأَيُّهُ وَأَقْبَلَهُ
عَمَلُ اللَّهِ فَرَجُهُ ابْنُ اسْتِخَارَةٍ وَابْنُ كَرِيمٍ هُوَ شَهِيدٌ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ أَنْ كُتِبَ اسْتِخَارَةُ اسْتِخَارَةُ اسْتِخَارَةُ
دُرُوسَاتُ وَاجْلِسْ عَلَيْهِ دَرَجَاتُ رَجُلٍ وَابْنُ كَرِيمٍ هُوَ شَهِيدٌ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ أَنْ كُتِبَ اسْتِخَارَةُ اسْتِخَارَةُ اسْتِخَارَةُ
چند نفر از مشایخ خود از علامه از پدرش از سید رضی الدین طائوس
عن محمد بن محمد الاوی الحسینی از صاحب العصر والزمان عجل الله
روایت کرده است و استخاره اینست سوره حمد را ده مرتبه بخواند

واقف

۱
 نم شده است
 باره شش بار
 تا یک بار
 نماید تا
 شده است
 وسط قرار داند
 در آورده
 بافتن بقل
 در آورده
 که بیرون کرد و باره
 ۴ بار
 جوشانیده بعد
 نموده - ۱
 در عصاره ۱
 در ال سفید هندی
 ۲ مثقال مصطکی
 ۴ مثقال
 اینها را سوا کوبیده
 اذراقی
 اسیر

در استخاره

واقتر ایست که سه مرتبه بخواند و کمتر از آن ایست که بمرتبه بخواند
بعد از آن سوره انا انزلناه را ده مرتبه بخواند بعد از آن سه مرتبه
ایست غاراً بخواند اللهم انی استغفرک لعلک بغافیه الامور
واستغفرک یحیی طاعتک فی المأمول والحد ویراللهم ان کان الامر
الفلانی اسم انکار بکه بخواند یکی مذکور میدارد میثاق ذینک
یا البرکة اعجازه و بوا دیه و حقت یا الکرامه ایامه و لبالیه
فحترلی اللهم خیرة ترد شموسه ذلیلا و تقصیر ایامه سوره
اللهم اما امر قائم و اما قاتل و اما قاتل و اما قاتل و اما قاتل
برحمتک خیرة فی عافیة بعد از آن یک قبضه از نیل میگریزید و
خود را قصد میکنی پس اگر عدد این قبضه طاق باشد بگر خوبست و اگر
جفت باشد نکر بد است در روایتی که از حضرت عیسی منقولست این
طور است عدد مرتبه سوره قد ده مرتبه در دهان بشکند و کورشد
در جات اللهم اما امر الخ یا الله الخ اللهم انی استغفرک برحمتک الخ
اللهم خیر الخ برحمتک خیرة فی عافیة سه مرتبه در دهان الاخطار
بعد از نقل آنچه مذکور شد نوشته است در روایت دیگر محمد بن
و اما انزلناه را یازده مرتبه بخواند و آنچه حبوا امر الکلام قدس سوره
در کتاب صلوته روایت کرده است هیچ یک از این دو روایت تمام مطلق
ندارد و در بعض کتب غیر معتبره نظر احقر رسیده است که یک قبضه
از نیل بگیرد و چنان بکشد که در آخر یکی ماند خوبست اگر سه تا

بل امر

بعد از آن سوره انا انزلناه را ده مرتبه بخواند بعد از آن سه مرتبه
ایست غاراً بخواند اللهم انی استغفرک لعلک بغافیه الامور
واستغفرک یحیی طاعتک فی المأمول والحد ویراللهم ان کان الامر
الفلانی اسم انکار بکه بخواند یکی مذکور میدارد میثاق ذینک
یا البرکة اعجازه و بوا دیه و حقت یا الکرامه ایامه و لبالیه
فحترلی اللهم خیرة ترد شموسه ذلیلا و تقصیر ایامه سوره
اللهم اما امر قائم و اما قاتل و اما قاتل و اما قاتل و اما قاتل
برحمتک خیرة فی عافیة بعد از آن یک قبضه از نیل میگریزید و
خود را قصد میکنی پس اگر عدد این قبضه طاق باشد بگر خوبست و اگر
جفت باشد نکر بد است در روایتی که از حضرت عیسی منقولست این
طور است عدد مرتبه سوره قد ده مرتبه در دهان بشکند و کورشد
در جات اللهم اما امر الخ یا الله الخ اللهم انی استغفرک برحمتک الخ
اللهم خیر الخ برحمتک خیرة فی عافیة سه مرتبه در دهان الاخطار
بعد از نقل آنچه مذکور شد نوشته است در روایت دیگر محمد بن
و اما انزلناه را یازده مرتبه بخواند و آنچه حبوا امر الکلام قدس سوره
در کتاب صلوته روایت کرده است هیچ یک از این دو روایت تمام مطلق
ندارد و در بعض کتب غیر معتبره نظر احقر رسیده است که یک قبضه
از نیل بگیرد و چنان بکشد که در آخر یکی ماند خوبست اگر سه تا

[illegible]

يك امر است يك نهی میباشد اگر چه و اما مانند هی است بکریه جلال
همانند بیا بد است زیرا که دو مرتبه نهی شده است و والد
مرحوم باین استخاره بعد از سه صلوات عمل داشت از شیخ مشایخ
الاعظام شیخ مرتضی انصاری قدس سره الله نفسه ترکیه حکایت میکند و میفرماید
شیخ مرحوم از استخارات تسبیح عیسی پرور جاوید بود و اگر مخصوصه وارد
هم نباشد ادراج آن در قسم اول از استخاره تسبیح ممکن است و آنچه
احقر از استخارات تسبیح عمل دارم و بیست و نه سالت که از وقت
ندیده ام و بیست و یک حکایتی که در این باب دارم و گاه گاه اضطرار
خالق شده است ضرر بین شاهد و محرم گشته است جماعتی از
مؤمنین او را از من یاد گرفته اند و در نزد احقر باستخاره ذات الرقاب
ترجیح دارد و آن استخاره ایست که از حضرت صادق و از حضرت محمد باقر
با حدیث آمده اما از زمان و سه مرتبه عالمند که روایت کرده ام اتفاقاً
آن استخاره ایست که در مسائل از محمد بن علی بن محمد بن باسناد
خود از هارون بن خارجه از حضرت ابی عبد الله روایت کرده است که
آنحضرت فرمود یکی از شما زمانی که اراده کاری کند یا عهدی
نکند در آن گاه تا اینکه ابتدا میکند از خدا دان امر خیر میطلبد
و اولاً از خدا مسئلت میکند که خدا او را بخیر و از خدا دان امر
شور میکند چون زمانی که بخدا ابتدا کرد خدا جاوید میکند خیر را بر
آنکسی که باو شور میکند و در مقام اخلاق از حضرت صادق روایت

www.fmr.ir

در استخاره

گفته است آنحضرت فرموده زمانیکه ازاده کردی امیر ترا پس مشاوره کن
 در آن امر یکی تا اینکه پیرو در کار خود مشاوره کنی میگوید عرض کردم
 چطور مشاوره کنم پیرو در کار خود حضرت فرمود میگوئی استخیر الله
 صد مرتبه بعد از آن مشاوره میکنی مردم خداوند عالم خیر بجا
 میکنی بزبان آنکسی که دوست میدارد بدانکه مشاوره حد و حد دارد
 که آنحد در کلام حضرت در کتاب آمده است از کتاب عاقلان از جمله
 از حضرت ابی عبد الله منقولست که آنحضرت فرموده مشورت نافع
 نمیشود مگر چهار حد هر کس آنچهار حد را بشناسد از مشورت منتفع
 میشود و الا مضرتش از منفعتش بیشتر میشود اول آنحد و اینست
 آنکسیکه با دشور میکنی عاقل باشد و دوم آنها اینست که جوان مرد و تنگ
 باشد و سیم آنها اینست که با نکر صد اقامت برادر داشته باشد
 و چهارم آنها اینست که او را بر خود بتفصیل مطلع بکنی طوری باشد
 که جمیع جهات انکار را مثل تو بداند و احاطه داشته باشد بعد از آن
 فوائده این حد در بیان فرموده است و از بعضی اخبار استخاره مستفاد
 میشود که این خواستخاره مقدم است بر بقیه استخارات اگر چه این
 استخاره در کلام سائل واقع شده است لکن حضرت امضا فرموده است
 و در حقیقت این خواستخاره جامع مصحح استخاره و استخاره است
 و اما قسم ششم استخارات اینست بعد از استخاره در قلب مستخیر
 نسبت بیک طرف میل و رغبت حاصل شود و آنطرف در نزد مستخیر

ارج

خبر است
 راجع
 منک و ربه منک
 عارفات و ملک
 شاهدات و عملک
 دالات و فی ملک
 مستحار و فی تحت
 جبروتک مد لاه
 و بحق قدسه التي
 سخرت بها اهل
 الارض و السموات
 اللهم سخر لي
 القلوب العلويات
 و السفليات باسم
 فلان يا سا ميا

از حج و اقوی باشد و در این باب چند خبر وارد است از آنها است آنچه
 عزیر روایت کرده است که ابو جعفر ثانی امام محمد تقی بابر هم بر سجده
 نوشته بود فهمیدم آنچه در خصوص فروختن املاک خود که با شما
 متعرض آنها است از من امر خواسته بودی از خدا خیر بخواه با قضا
 صد مرتبه یعنی یکو صد مرتبه با قصد معنی استخیر الله بر خیر خیر
 فی غایبه پس اگر فروختن آنها بقلبیت کو ارا باشد بفروشد و در
 عوض آنها املاک علیحدّه ابتیاع بکن آنم و در استخاره حرف
 زن تا صد تا را تمام کنی و در روایت علیحدّه است که اول و دوم
 نماز بخوان بعد از آن صد مرتبه طلب خیر با عافیت بکن و از فردوس
 الاخبیا منقولست حضرت رسول فرموده یا ابنی ما اینکه قصد کردی
 امری از این استخاره بکن در آن امر هفت مرتبه بعد از آن ملاحظه کن
 بین بقلبیت چه سبقت میکند پس خیر در او است یعنی او را بکن و
 روایت کرده است حماد بن عثمان از حضرت رضا ابد رستی آنحضرت
 فرموده است در خصوص استخاره اینکه استخاره کننده استخاره
 کند بخدا در آخر سجده نافله نماز صبح صد و یک مرتبه و حمد کند
 بخدا و صلوات بفرستد بر پیغمبر و آل پیغمبر بعد از آن طلب خیر
 کند از خدا بپناه مرتبه بعد از آن حمد کند بخدا و صلوات
 بر پیغمبر و آل پیغمبر بفرستد بعد از آن بپناه و یک مرتبه طلب خیر از
 خدا کند تا اینکه صد و یک تمام و کمال شود حاصل این خبر است

ایست

محمداً و
 محمدی و
 صفایک و
 کلمتی و
 حدیث و
 احسن و
 محمد و
 هر کس این دعا را بعد
 از هر نمازی بخواند عمر
 او بی نقصان باقی
 ماند اللهم انی
 یدک الله و صبرنی علی
 لقائک و اوزعی
 ملائک و انزل
 منک تعالیک و اسئلک
 منک و اوزعی
 نعمتک و اوزعی
 اللهم حبیبی فی قلوب
 المومنین و یقینی

الحمد لله رب العالمین
 ما تبت من حال صلی
 من غمی ضعیف و
 بلیه فاعلمه حیر
 خافطاً و هو
 احمد الاحمد
 کسی خواهد که در
 مهم او کفایت برسد
 اول ده بار صلوات
 بفرستد بعد سوره
 یس را شروع کند
 بخواندن چون بلفظ
 صبیح اول برسد
 صد بار تکبیر

اینست که در دو رکعت نافله صبح در سجده آخر رکعت صد بکسر
 میگوید استغفر الله بر حمت بعد از آن میگوید الحمد لله اللهم صل
 علی محمد و آل محمد بعد از آن پنجاه مرتبه میگوید استغفر الله بر حمت
 بعد از آن میگوید الحمد لله اللهم صل علی محمد و آل محمد بعد از آن
 پنجاه و یک مرتبه میگوید استغفر الله بر حمت و در خبر علی بن ابی طالب
 فرموده است در آخر رکعت نماز شب صد بکسر بگوید استغفر الله
 بر حمت استغفر الله بر حمت استغفر الله بر حمت و منقولست که
 جناب امیر المؤمنین در دو رکعت نماز میخواند پشت سر نماز صد مرتبه بگوید
 استغفر الله بعد از آن میگوید اللهم انی قد همت بامر قد علمت
 فان كنت تعلم انه خیر لى فی دینی و دنیای و آخرتی فبشر لی و ان
 كنت تعلم انه شر لى فی دینی و دنیای و آخرتی فصرفه
 عني کرهت نفسی لک ام اجبت فانک تعلم ولا اعلم و انت
 علام الغیوب بعد از آن غانم میشد بانکار بیکه اراده کرده بود
 و دانسته است بدرستی مردی آمد خدمت حضرت ابی عبد الله
 عرض کرد فدایت شوم بدرستی من بسا میشد بک کار بر او پیشتر
 خوب میدانم بعد از اینکه میکنم پشیمان میشوم حضرت فرمود که ای
 از استخاره یعنی از استخاره چرا غافل هستی انم عرض کرد فدایت
 شوم چطور است استخاره حضرت فرمود زمانیکه نماز فجر را یعنی وضو
 صبح را خواندی پس بگو بعد از اینکه دو دست خود را در مقابل پیش

ص ۸۶ در استخاره

و بلند کرده اللهم انك تعلم ولا اعلم وانت علام الغيوب
 فصل على محمد وال محمد وخری فی جمیع ماعزمت به من امور
 خیار برکت و عافیه بعد از آن سجد میکنی و در سجد صدر مرتبه میگوید
 استغفر الله برحمته استغفر الله عافیه یقدر به بعد از آن
 به احتیاج که میخواهی بود در خیر است بنود در هر حال و مقام نکر
 پروردگار خود را در آنچه اقدام میکنی از حضرت ائمه عجل الله
 فرست هیچ بنده استخاره نکرد و فتاد مرتبه باین استخاره الا اینکه
 خدا او را بکار خیر و ادا داشت میگوئی یا ابصر الناظرین و یا اجمع
 الشامعین و یا اسرع الحاسبین و یا ارحم الراحمین و یا احکم
 المحاکمین صل على محمد و اهل بيته و خیر فی کذا و کذا انتم
 در بیان چند امر است امر اول در بیان اینست که در تمیز خوب و بد
 و صلاح و فساد در اخبار علائمی منصوص است اول و احوط اینست
 که از آن علائم تعدی و تخلف نشود در احتیاج طبری از محمد بن عبد الله
 جعفر المحمدر و این کرده است بدست او عریضه بناجیه مقدمه
 عرضه داشت سوال کرد از مرتبه بر ۴ او حاجتی و داده است نمیدانم
 کرد نیست میکند یا نکرد نیست تا نکند و او انکثر بر میبازد در یک
 بل بکنی نویسد و در دویمی نکن مینویسد و چند مرتبه میگوید
 استغفر الله یکی از آنها را در میار و یعنی بعد از اینکه آنها را از نظر
 غائب میکند بر عمل میکند با آنچه در آمده است یا جایز است اینطور

استخاره

نماید و بعد از آن
 تا آنچه را میخواهی بد
 بعد و ایاک استغفر
 بیا منتهی بکنی تا
 بعد تا آنچه را تمام
 بعد و ایاک سی
 بعد و ایاک سی
 بکلیات و احوط
 صلوات هسته
 با آن شده است
 شرح کند بخواند
 برسد به صبیح
 همان قاعده را
 اجراء نماید با آخر
 صبیح را بعد از آن
 آن

در استخاره

استخاره پانه کسکه این طور بکند استخاره بجا آورده است پانه
حضرت عجل الله فرجه جواب داده بود حضرت امام زین العابدین
در این استخاره عملش بر قه تماز بود یعنی افضل ولا تفعل را که بجا
باشد از بکن و نکن بد کاغذ می نوشته بود و دکت نماز می خواند و طلب
خیر میکرد بعد از آن یکی را در میان حضرت عجل الله فرجه
جواب عریضه آن شخص از آن طریقه مشو له ردع و منع نفرموده و
در خست هم نداده است بلکه طریقه داده از معدن حضرت که
سبق است با شرار و حکمت نشان داده است در تعیین خصوصیات
علا تر ای کال با خبیا مستخیر نموده است در مکارم الاخلاق
از جابر بن عبد الله انصار رضی الله عنه روایت کرده است گفته
حضرت رسول بمانموا در استخاره را چنانچه تعلیم میکرد و میفرمود
فرا ترا معلومت باید تعلیم بکیفیات و خصوصیات را جمع
اگر نمیخیز و تعیین علا تر موکول با خبیا مستخیر بود همواره تعلیم
لزوم نداشت این خبر هم خالی از اشعار و استیذان نیست پس اول
اینست باید مستخیر از علا تر منصوبه و خصوصیات او آورده نباید
نقد و محطی نماید و لکن از بعضی حضرات اعلام مثل استاذ اکبر شیخ
جعفر طایب الله مضجعه در کشف الغطا و محدث کاشانی مولی عمر
فیض رحمة الله حکایت است که این علا تر خصوصیتی ندارد بلکه من باب اشعار
و تعلیم است مرد و نایکه داناها خصوصیتی منظور و مقصود

ملفوظ

رسید عالم
بجایان
الرحمن الرحیم
المفجج من کل مخزون
سبحان المنص
کل مدیون سبحان
من جعل خرائی
عالمیه و حکمت و قدریه
بین الکاف والنون
انما امره اذا اراد
شیئا ان یقول له
کن فیکون فیسبحاک
الذی یبدله ملکوت
کلماتی و الیه ترجعون
این طریقه را بجا یات
در آیات است
در الام

ملفوظ باشد بلکه میزان خوب بد را هر چه مستخیر قرار دهد
 میتواند بد دهد و هر چیز را علامت نصب بکند بر ۴ خوب بد
 جایز است امر و قیوم در بیان اینست هرگاه استخاره بضم ششم
 باشد و در قلب مستخیر ۴ حاصل نشود و احدی از اینها مورد جان
 پیدا نکند جایز است تجدید استخاره کردن با اقسام عاصده
 بلکه چنانکه گفتیم ظاهر بعضی اجتناب اینست که مورد استخارات اقسام
 پنجگانه انجام است که از استخاره بضم ششم و غیر حاصل نشود
 بهر صورت هرگاه از استخاره قرآن یا تسبیح یا ذات الرقاع یا بشارت
 تعین یک امر مستفاد شد مثلاً استخاره کرد با قدم یک امر و استخاره
 خوب آمد یا بد آمد تجدید استخاره معنی ندارد زیرا که استخاره
 شور و خجدا است در حالت نحر و خدایچه صلاح حال مستخیر بود
 معین کرده و جبریت زایل شد دوباره استخاره کردن بجا و محال
 بشرط اینکه متعلق استخاره دوم با اولی در جمیع جهات و خصوصاً
 مقصد باشد حق و زمان و مکان و هرگاه در یک جهت از جهات دیگر
 به اولی مغایر باشد از موضع محل بحث خارج است عیبی و خرافه
 ندارد و امر سیم در بیان اینست که اولی و ارجح اینست محتاج
 با استخاره خودش مباشرت کند و هرگاه کیفیت استخاره کردن را
 نداند یاد بگیرد چنانچه از جابر بن عبد الله انصاری حکایت کردیم
 گفته است همواره جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله استخاره تعلیم میکرد

چنانچه

برای
 زکریا که با حق تعالی
 تلمک پیدا شد و سبب
 زکریا که با حق تعالی
 آیه که از حق تعالی
 الفرائض علی حبیب
 یا آخر آیه بحواله
 به تلمک و تلمک را
 در تفسیر بی بی انوار
 و بسیرت برگرداند

برای اخراج از مکان
 نوشته در آن مکان
 دفن کنند و گویند
 نشاء لم یکننا لهم
 علی مکاتبتهم فما
 سخطوا

مُضًا وَلَا يَرْجِعُونَ
اگر خراهی که شخصی
از مکان خارج شود
سوره اذ از لرزه را
بی نقطه بجز در قطع
بگوید در شب چهارشنبه
در ساعت اول بر
کاعذ کبود در منزل
آن شخص دفن کند
بیرون می رود و بدن
بجهت لذت مجامعت
نبات نیم شغال بخوران
هکذا ایها را اگر پیاده
با زهره خرغ سیاه مخلوط
نماید ر موقع دخول
قضیب بر محل مخصوص
مالد زن خیلی لذت
ببرد و دست او را مرد
بگوید اورد

چنانچه سوره ها را از یاد میداد و آنچه معمول و مرسوم اینها
و اشیاء این زمانست در استخاره بصلوات و علماء رجوع میکنند
خلاف مرسوم عصر حضرت رسول و اعصا حضرتان ائمه طاهیرین
صلوات الله علیه و علیهم اجمعین بوده است منقول نیست
که بکنفر مجدد پیغمبر یا امام عرض کند که بمن یک استخاره بکن
با وجوب اینکه در چیزها کثیرا لا بدلاء اگر باشد لا محاله نقل میشود
و غرض مقصود عوام الثامین را اینکه خودشان مثل استخاره
نمیشوند بغیر رجوع میکنند اگر اینست که چون از سنخ دعا است
و در دعا و استخاره مقدسین و صلوات مطابقت واقع
و استجابات مکنونست مراعات این معنی ر حق کسانی که در
شرف حضور آن معصومین کرده بودند الزم و اهرم بود زیرا
که استجابات دعا حضرات معصومین صلوات الله علیه اجمعین
مقطوع بودند مکنون اگر سبب این باشد که خودشان کفیات
استخارات وارده را نمیدانند پس لازم اینست یاد بگیرند بهر
صورت ما از عمل ایشان منع و ردع نمیکیم بلکه مقصود مجروح
تنبیه و ارشاد است بر اینکه اگر خودشان مباشرت کنند
و اولی است و آنچه مرسوم و متعارف بوده است از قبیل نیابت
و کالت نیست که طالب استخاره مباشر استخاره را و بکل
نایب کند بلکه از قبیل استدعا و الثامین دعا است در حق

و جواز

صله در بیان نماز و ادعیه حوائج

و جواز اجتماع و مباشرت غیر اشکالی نیست ولیکن مقصود
 ما اینست که این معنی عمل یا ستخاره نیست بلکه عملیت جائز
 و سائغ و از قبیل دعا و مؤمن است در حق برادر مؤمن بعد
 از خواستن استدعا او و چون استخاره از اعمال مستحب است
 اگر یک قسمی از اقسام استخاره و یا کیفیت از کیفیات او محل
 خلاف باشد بر مقلد لازمست در موارد خلاف رجوع
 بجهت کند تا وظیفه او را معین نماید اما بعد از احراز
 مجتهد اذن و لازم نیست بر آنکه استخاره از قبیل ان امو نیست
 که در تصدیق آنها اذن مجتهد لازم باشد بلکه اذن ایشان
 در این باب نظیر اذن مشایخ او را دانست با ب رد فصول
 بیان نمازها و ائمه و ادعیه حوائج و استغاثات مرید و نازل
 ائمه ظاهرین و عرائض محدثان ایشان عرض کردن بدانکه نماز
 حاجت بدو قسم است یکی مطلقه و یکی مقیده بقسم اول
 اشاره شده است در آنجبریکه در تفسیر حقا از حضرت شافعی
 روایت کرده است که آنحضرت فرموده است چه مانع میشود یک
 از شما از آن مانیکه بر او وارد آمد یک همتی از موم دنیا از اینک
 وضو بکند بعد از آن داخل مسجد شود پس در رکعت نماز بخواند
 پس بخداد غا کند در آن نماز یا نشنیده خداوند عالم بفرماید
 و استعینوا بالقبر و الصلوة الایة بعض استعانت کنید بحوائج

خودتان

نوسیل نامت اللات
 بخت نامت اول صلوات
 علیه السلام اول صلوات
 آره صلوات آره صلوات
 ۱۲۷۴
 نتا در روح آت بزرگوار
 استعانت نماید در حق
 حسنا الله ونعم الوکیل
 نعم المولی ونعم النصیر
 و من معهم همین خاصیت

۳۲۱	۳۱۱	۳۰۱	۳۲۱
۳۱۲	۳۲۲	۳۱۲	۳۱۲
۳۲۴	۳۱۴	۳۱۴	۳۱۹
۳۱۵	۳۲۰	۳۲۵	۳۱۴

جمع ۱۲۲۴

در نماز حوائج

خودتان بارونه و نماز و دعا و اصول کافی باز از آنحضرت روایت شده است حضرت امیر المؤمنین زمانیکه یک چیز اسباب خوف ایشان میشد بنماز پناه میبرد بعد از آن آنحضرت ایستاده تلاوت کرد و اما قسم ثانی بسیار است از جمله آنها است آنچه این غیاث در کتاب اغسال از حضرت روایت کرده است هر کس که غارض شود با وضو پیش غسل کند دو رکعت نماز بخواند پس بر پهلوی راست خود میخوابد و میگوید یا رب زد روی است خود ترا بر زمین و میگوید یا مبرک کل ذلیل و یا مدین کل عزیز و حقیق کف قد شوق علی کذا اسم میبرد از آنچه بر او نازل شده است کرب او منکشف میشود و آنچه از حضرت روایت منقولست هر کس حاجتی بخدا داشته باشد پیش از پنجشنبه بعد از بلند شدن افتاب چهار رکعت نماز بخواند بعد از اینکه غسل کرده باشد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد سوره قدر را بیست مرتبه پس زمانیکه سلام داد بگوید صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد بعد از آن بلند کند خود را به سمت آسمان و بگوید ده مرتبه یا الله و بعد از آن انگشت شهادت را حرکت بدهد و ده مرتبه بگوید یا الله بعد از آن بقد کفایت بکنفر بگوید یا رب بعد از آن بلند کند دستش را در مقابل رو و بگوید ده مرتبه یا الله بعد از آن بگوید یا افضل من ریح و یا خیر من دعی و یا أجود من أعطی و یا اگر کم من سئل یا من

لا یضر

و احتضای مطلوب
برگشت دست خود نشیند
و کف دست را به جایی
آفتاب نکند آمد و نشاند
نظر حاضر کرد را نیست
لا اله الا الله

الواسع

الواسع

۱۹۱ هجری

چون تدوین را تکبیر
کنند هر که با خود دارد

از تمام مکروهات دست
را بماند باشد و اگر در

خانه و یا میان امور
مکذبات باشد بکشد بسیار

در آن بیاید آید
و اگر هر روز ۲۰ بار

صله ۱۹ در نماز حوائج

لَا يَسْرِعُ عَلَيْهِ مَا ضَلَّهُ يَا مَنْ جِئْتُ مَادُعِي أَجَابَ اللَّهُ مَرَاتِي
 أَسْأَلُكَ مِنْ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَيَا سَمَاءَكَ الْعِظَامَ وَبِكُلِّ اسْمٍ
 لَكَ عَظِيمٍ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَإِذَا
 سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ يَا ذَا
 يَوْمِ الدِّينِ يَا مُجِبِّي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ وَأَسْأَلُكَ يَا نَكَّ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبَيِّرَ لِي أَمْرِي
 وَلَا تُعَيِّرَ عَلَيَّ وَتُسَهِّلَ لِي مَطْلَبَ رِزْقِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ
 يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا قَدِيرَ أَعْلَى مَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الْأَرْحَمِينَ وَشَيْخُ كَفَرِي دُرْخَاشِيهِ مُصْبِحًا
 نَوَاشِيهِ شَيْخُ كَفَرِيهِ مَوْصِلِي بِحَضْرَتِكَ أَزْتَكِدُكَ
 شَكَايَتِي بِحَضْرَتِكَ أَوْ مُرَكَّبِي أَيْنَمَا زِدْ مُرَارًا يَجْزِيكَ وَأَوْ هَمَّ بَدَلْ
 حَضْرَتِكَ أَمَّا لَكَ كَرْدُ مَالٍ أَوْ بَيْتٌ شَدِيدٌ بِحَضْرَتِكَ فَتَقَابُلُكَ كَيْفَ
 دَادَ بِأَنْصَدَ أَشْرَفِي دُرَانِ كَيْفَ أَتَيْتَ وَحَضْرَتِكَ أَوْ زَا أَمْرُ فَرَمُو
 بَابِيكَ بِرَادِرَانِ دِينِي خُودِ زَا مُنْفَقِدِ وَجُودِي بَابِيكَ وَانْجِهْ بَسْمَدِ
 مَعْبَرِ زَا حَضْرَتِكَ ضَاقَ مَقُولُكَ هَرُكَاهُ تَرَا حَاجَتِي وَدِدْ هَدِيَّتِي
 بِرُسُومِي خُودِ وَدُرُكْتُ تَمَازِيكَ بَكْنِ وَهَدِيَّتِي بَكْنِ أَوْ زَا بَسْمَدِ
 حَضْرَتِكَ رُسُولِي بَايْنِ نَحْوِ أَوَّلِ غَسْلِي كُنْ وَدُرُكْتُ تَمَازِيكَ بَكْنِ
 وَدُرُكْتُ أَوَّلِ تَمَازِيهِ تَكْبِيرِ افْتِتَاحِ بَادِعَاكَ دُرُ تَمَازِيهِ وَاجِبِي مَنِي
 بَخْوَانِي وَتَشَهَّدْ كَدُرُ تَمَازِيهِ وَاجِبِي خُودِ مَنِي وَاجِبِي بَخْوَانِي چُونِ سَلَمِ

نماز

لفظ این دعا را در هر روز
 بعد از نماز صبح بخواند
 در هر روز یک بار یا بیشتر
 امان حاصل شود و در هر روز
 و صد ساله این دعا را بخواند

ب	د	و	ح
و	ح	ب	د
ح	و	د	ب
د	ب	ح	و

هو الموتى للطاعات
 و المعين للعبادات
 این ختم بسیار است
 از مرحوم میرزا ارغط
 میرزا امداد قدس سره
 نقل شده از خط
 حاج محمد خلیل
 برای برآمدن
 حاجات از هر روز

در نماز و ادعیه خواجہ

تَمَازِ بَكُو بِكُو اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَاِلَيْكَ
 يَرْجِعُ السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوْحَ مُحَمَّدٍ
 مِّنِي السَّلَامُ وَارْوَاحَ الْاُمَّةِ الصّٰدِقِيْنَ سَلَامِي وَارْزُقْهُمْ
 مِنْهُمْ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ
 اِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِّنِّي اِلَى رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
 فَابْنِي عَلَيْهِمَا مَا اَمَلْتُ وَرَجَوْتُ فِيكَ وَفِي رَسُوْلِكَ يَا وِلِيَّ الْمُؤْمِنِيْنَ
 بِسْمِ بَعْدِ بَرُو وِجْهَل مَرْتَبَه بَكُو يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ لَا يَمُوْتُ يَا حَيُّ
 لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
 بِسْمِ جَانِبِ اَنْتَ وِدَارِ بَرَزْمِيْنَ كَذَا وِدَارِ جِجْهَل مَرْتَبَه بَكُو بِسْمِ جَانِبِ
 چَپِ وِدَارِ بَرَزْمِيْنَ بَكَذَا وِدَارِ جِجْهَل مَرْتَبَه بَكُو بِسْمِ سَرَا زِ سَجْدَه بَرُو
 وَدُسْتَهَارَا بِلَنْد كُن وِجْهَل مَرْتَبَه بَكُو وَدُسْتَهَارَا بَكُرْدَن خُود
 بَكَذَا وَاَنْكَشِتْ شَهَادَتِ دُسْتِ اَنْتَ بِجَانِبِ اَنْتَ وِچِ وَاَنْكَشِتْ
 شَهَادَتِ دُسْتِ چَرَا بِجَانِبِ پِشِ وِپِشِ حَرَكَتِ بَدِ وِدَارِ جِجْهَل مَرْتَبَه بَكُو
 بِسْمِ رِيشِ خُود رَا بَدِ دُسْتِ چَپِ خُود بَكُرْدَن كَرِيه كُن اَكُرْدَن اَتِ نِيَايد
 خُود رَا بَكُرْدَن بَدَار وِجْهَل مَرْتَبَه بَكُو يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُوْلَ اللهِ اَشْكُو اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ
 حَاجَتِي وَ اَشْكُو اِلَى اَهْلِ بَيْتِكَ الرَّاشِدِيْنَ حَاجَتِي وَ بَكُو اَتُوْجِهْ
 اِلَى اللهِ فِي حَاجَاتِي بِسْمِ سَجْدَه بَرُو وِجْهَل مَرْتَبَه بَكُو يَا اللهُ يَا اللهُ
 اَنْفَدِ كِه يَكْتَفِرُ كَهَائِي كَنْد وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسْمِ حَاجَتِي
 بَطَلَبِ بِسْمِ حَضَرْتِ فَرَمُو مِنْ مُنَا مَنِمِ بِرَحْمَتِكَ اَز جَانِبِ خُود حَرَكَتِ

نکند

www.fmr.ir

اللَّهُ أَكْبَرُ

www.fmr.ir

دَرْ نَمَا وَا دَعِيَّة حَوَالِج

اللَّهُ أَكْبَرُ بگویش تسبیح حضرت فاطمه بخوان پس سجده برو و صد مرتبه
 بگو یا مَوْلَاةَ یا فاطمة اغنی عینی پس جانب راست او را زمین بکند
 و صد مرتبه بگویش جانب و را زمین بکند از صد مرتبه بگویش باز
 بسجده برو و صد و ده مرتبه بگو و حاجات خود را یاد کن و در وایت
 که کتاب مکارم الاخلاق نقل کرده است بعد از نماز تسبیح نذر
 و در سجده مور و گذاشتن یا مَوْلَاةَ و اغنی عینی ندارد بلکه همین
 قدر میگوید یا فاطمة ولیکن دعائے علاوه ذکر کرده است که بعد
 از صد و ده مرتبه بگو یا ایما من کلشی و کل شیء منک خائف
 حدیث است که یا منک من کل شیء و خوف کلشی منک آن نصیله
 علی محمد و آل محمد و ان تعطینی امانا لنفسی و اهلی و مالی و ولدی
 حتی لا آخاف احدا و لا احدث من شیء ابدا انک علی کلشی قدير
 و از جمله آنها است آنچه از حضرت رضا منقول است همانکه تورا
 یک امر شدید غمگین کرد پس دو رکعت نماز بخوان در رکعت اول
 حمد و آیه الکرسی بخوان و در رکعت دوم فاتحه و انا انزلناه بخوان
 بعد از آن مصحف را بگیر بلند کن بالای سرت و بگو اللهم
 بحق من ارسلته الی الخلق و بحق کل ایه فیہ و بحق کل من
 مدخنه فیہ علیک و بحقک علیه و لا تغر فی احد اعز و محب
 منک یا سید یا الله ده مرتبه بحق محمد ده مرتبه بحق علی ده مرتبه
 بحق فاطمه ده مرتبه بحق هر یک از امام هاده مرتبه تا منتهی می شود

بامان

www.fmr.ir

یا مدد
داشتم یا مایه
یا منعم بر من
دعای حضرت سجاد
علیه السلام یا منبری
مطلب الحاجات
تا آخر دعا ربک
جبری صدقه بده
تا حاجت آید تالی
زود روا کرد و بعد
در تعقیب صلوة حضرت
امیر علیه السلام
قَالَ يَا سُبْحَ الْمَكْتُوبِ
عَلَى حَبْثِهِ اسْرَافِلُ
وَلِقْوَهُ ذَلِكَ الْأَسْمُ
الَّذِي يُفْعَلُ فِي
الصُّورِ وَأَسْأَلَكَ
يَا سُبْحَ الْمَكْتُوبِ
عَلَى

ص ۱۹۵ در نماز حوائج

بامام حق و لا غصر حضرت محمد بن عبد الله فرجه روحی ارواح العالمین
له الفداء پیشانی بشو از مقام و محل خود تا اینکه حاجت تو برآورده
میشود و از جمله آنها است نماز استغفار از حضرت رسول
منقولست بدرستی آنحضرت فرموده است زمانیکه در محل
خوشتگی بید و در امر خود پریشان و شدت مشاهده کنی
پس حاجت خود ترا بدرگاه حضرت اقدس جل و علی بیاور و نماز
استغفار را ترک نکن و آن دو رکعت است افتتاح نماز میکنی و
حمد و انا انزلناه در هر رکعت منجوا بی بعد از قرائت حمد و سوره
مزبوره پانزده مرتبه میگوئی استغفر الله پس رکوع میکنی
و در رکوع ده مرتبه میگوئی بیعت نماز جعفر طیباً تمام میکنی
خداوند متعال جمیع اموات و احوال را اصلاح میکند و از جمله آنها
نماز حاجتی که از مقاتل بن مقاتل روایت شده است که گفته شد
حضرت رضا عرض کردم فدایت شوم بفرموده قضا حوائج دعا بمن
تعلیم کن پس فرمود زمانیکه بفرموده حاجت مهمتی بسوی خدا باشد
پس غسل بکن و لباس پاکیزه بپوش و طیب استعمال کن و طیب
استنشام کن و در زیر آسمان بپایستی سقعی و مانند آن مینا
نوا آسمان حائل نباشد پس دو رکعت نماز بخوان و بعد از آن
ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان بعد از آن رکوع کن و
در رکوع پانزده مرتبه سوره توحید بخوان در هیئت نماز جعفر

طهار

راحت خازن
رضایان تمام شد
اجناب بحضرت
یک خمر جمعه
شرعی شب طهارت
نصف شب صلوات
اول صلوات
و یکصد مرتبه یا وهاب
بعد از ابراهیم صلوات
صلوات اجواد بعد
سوره نماز صد گاه
مرتبه یا قاهر
العدو و یا قالی
الولی یا مظهر
العجائب یا مرتضی
علی بشرط اینکه
در شهرها را
تا مرقد علی بن ابی طالب

در نماز ادعیه و حاجات

لطفاً و میخواند الا اینکه عدد قرائت سوره توحید پانزده مرتبه
پس سجده بکن و در سجود میگوید اللهم ان کل معبود من
لذن عرشك الى اقرار ارضك فهو باطل و سواك فائلك انت
الله الحق المبين افضله حاجته کذا و کذا الساعة الساعة
و الخ حاج میکند و خواست من آنچه میخواهی پس هرگاه حاجت تو برآور
شد دو رکعت نماز شکر بخواند و از جمله آنها است و رکعت
غضبه من انما از مغرب نماز عشا از حضرت رضا مقلوبند
رکعت اولی میخواند بعد از حمد قول خدا را و ذا النون اذ ذهب
مغاضباً فظن ان لن نقدر عليه فتاد في الظلمات ان لا اله الا
انت سبحانك انك كنت من الظالمين فاستجبتنا له و رجعتنا من
الغيم و کذا لک شیء المؤمنین و در رکعت ثانیة بعد از حمد میخواند
و عنده مفاتيح الغیب الا يعلم ما فی البیر و البحر و ما
تقط من رقة الا يعلمها و لا جنة فی ظلمات الارض و لا رطب الا
یا بی الا فی کتاب مبین بعد از آن دست خود را بلند میکند و
میگوید و در قنوت میخواند اللهم انی استسئلك بمفاتيح الغیب انی لا
اعلمها الا انت ان تصلي علی محمد و آل محمد و ان تفعل بی کذا و کذا
اللهم انت ولی نعمتی انت الفادر علی طلبی تعلم حاجتی فاستسئلك
بمحمد و آل محمد لما قضيتها بد رستی حاجت او برآورده میشود
بعضی از حضرت فقها شکر الله تعالی ساعدهم الجميلة از آنجا که

دروغ

از کسی
بسی کردیم ترا من آید
و آنچه در تحت بجز
آنکه او هم کرد آن
گاه ابيض گاه اسود
با خطاب قطار در عالم
با حجب سبک مساری
هفت روی خراب آب
همچنان که کرد در محراب
هر زمان نوحی بر آید آن عرو
همچنان در فرج کرد عیان
بعد از آن سیرن یکی بر صفا
تا خمر کرد خالچه در میان
مستحق را زنده از او صل
بر بهائی کن دعای سکر

وَمِيكُونِي

www.FMEHR.com

در نماز حوائج

و میگویند یا مذل کل جبار عیند و یا معز کل ذلیل و حق قد
 بلغ الجحود معنی امیر کذا حاجت خود را ذکر میکنی و فرج عتق
 بعد از آن دو سجده بر زمین میسپارند و همین دعا را میخواهند و بعد
 از آن بر میگردی بحالت سجده باز همان دعا را میخواهند پس بدین
 خداوند ثنا سبحانه غم تو را زایل میکند و حاجت تو را برآورده
 میفرماید و از جمله آنها نمازیست که از حضرت ابی عبد الله علیه
 منقولست مانیکه ثلاث شب گذشت پیش پا شود و رکعت نماز بخوان
 در رکعت اوله سوره ملک بخوان و در رکعت دوم سوره حم
 سجده را بخوان بعد از آن بگو یا رب قد نامت العیون و غارت
 النجوم و انت المحی القیوم لا تأخذک سنة ولا نوم لن یوارک
 عنک لیل و نهار و لا سماء و ارض و لا آبراج و لا ارض ذات میهار
 و لا بحر و لا حی و لا ظلمات بعضها فوق بعض یا صریح الا برار و
 غیبات المستغیبین یا رحمنک استغیث فصل علی محمد و آل محمد
 و اقصی حاجت کذا و کذا حاجت خود را ذکر میکند و لا تردن حاجت
 و لا تحرف ما یا ارحم الراحمین بعد از آن حضرت ابی عبد الله علیه
 فرمود این نماز در قصص حاجات مثل نیست که بدست خود بگیری
 توضیح و تفسیر بدانکه وقتی که از قرائت آیه سجده فارغ شدی
 باید سجده تلاوت بجای آورد و بعد از آن باشد از همان جا تا
 آخر سوره میخواهند و بقیه نماز را بجای آورده چون اکثر استخار

ایندو

بسم الله
 و الحمد لله
 و السلطان لله
 و البرهان لله
 و البقاء لله
 و العطاء لله
 و الشاء لله
 علی نفسی و دینی
 دنیا و آخرتی
 علی اهلی و اولادی
 و مالی و عمری بسم الله
 علی ما اعطانی ربی
 الله ربی لا اشرک
 به شیئا الله اکبر
 مما اُخاف و اُحذر
 اللهم انی اعوذ بک
 من شر نفسی و من
 شر کل شیطان

ص ۱ در نماز حوائج

این دو سوره را حفظ نکرده اند که از پو بخوانند فلانها اگر از دو
قرآن بخوانند عیب ندارد چون در کلیه نمازها مندرجه نشسته خوانند
جایز است اگر چه سر و پا خواندن افضل است پس فلانها اگر کسی نشسته
هم بخواند جایز است و از جمله آنهاست نمازی که از حضرت امیرالمؤمنین
ع روایت فرموده است نمازیکه مشکل شد بر او تواریخ بر دو رکعت
نماز در وقت نزدیک زوال افتاب بخوان و در رکعت اول بعد
از حمد قل هو الله احد و انا فتمنا لك قوما مبینا تا ویضرب الله
نصرنا عزیرا میخواند و در رکعت دوم بعد از حمد قل هو الله احد
و انا فتمنا لك صدرك میخواند چنانکه کتاب مکارم الاخلاق
میںویست نماز در قضا حاجات بنجره رسیده است و از جمله
انهاست نمازی که از حضرت امام زین العابدین منقولست و آنکه
ان بزرگوار را چتر عزون و غمکین میکرد پاکیزه ترین لباسها
خود را میپوشید و وضوی کامل بپا میآورد و بیلند ترین سطح
پام خود میرفت چهار رکعت نماز میخواند در رکعت اول الحمد و انا
زلزله و در رکعت دوم الحمد و انا جاء نصر الله و در رکعت سیم
حمد و قل یا ایها الکافرون و در رکعت چهارم حمد و قل هو الله احد
میخواند این چهار رکعت مثل نماز صبح دو رکعت و در رکعت باید
خوانده شود بعد از اینکه از نمازها فارغ میشد و دست خود را
بسمت آسمان بلند میکرد و میگفت اللهم انی استسئلتک باسمک

اذا دعیت

و من شئت ان تزلزل
عبدی الله و رعد
هو علیه نزلت و رعد
رب العرش العظیم
والسلام
بسم الله الرحمن الرحیم
و سلام برکات
آفات و تبع سلام
خدا ص رب رحیم
قولا من رب رحیم

نکته	نکته	نکته	نکته
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

فروغ مهر

بزرگترین تولید کننده

نرم افزار ها و سرویس ها

و کتابخانه ها و اینترنت

www.fmehr.com

www.fmr.ir

info@fmehr.com